

BELGISCHE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

50e ZITTINGSPERIODE

BUITENGEWONE ZITTING 1999

HANDELINGEN VAN DE OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

09/09/1999

C 002 Bedrijfsleven, Wetenschapsbeleid,
Onderwijs,
Nationale wetenschappelijke
en culturele instellingen,
Middenstand en Landbouw en
Volksgezondheid, Leefmilieu
en Maatschappelijke hernieuwing

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS DE BELGIQUE

50e LÉGISLATURE

SESSION EXTRAORDINAIRE 1999

ANNALES DES RÉUNIONS PUBLIQUES DE COMMISSION

09/09/1999

C 002 Economie, Politique scientifique,
Education,
Institutions scientifiques et culturelles,
Classes moyennes et Agriculture et
Santé publique, Environnement
et Renouveau de la Société

Annales

Les annales sont le compte rendu intégral des séances plénières et des réunions publiques de commission où sont développées les interpellations.

Elles sont publiées sous forme de deux fascicules :

- le premier, de couverture blanche et portant les lettres PLEN en bas de page, regroupe les annales des séances plénières;
- le second, de couverture beige et portant les lettres COM en bas de page, regroupe les annales des réunions publiques de commission où sont développées des interpellations.

Les séances et les réunions ont une numérotation continue par session. Ce numéro se retrouve sur la couverture ainsi que sur chaque page avant la pagination. Les séances plénières ont une pagination continue. Les réunions publiques de commission sont paginées par fascicule.

Les annales peuvent également être consultées sur l'Internet-website de la Chambre des Représentants, à l'adresse <http://www.LaChambre.be>

Handelingen

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

Ze worden in twee edities uitgegeven :

- de eerste, met witte kافت en met de letters PLEN in de voettekst, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met beige kافت en met de letters COM in de voettekst, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

De vergaderingen worden per zittingsperiode doorlopend genummerd. Het vergaderingsnummer staat op de kافت en op elke bladzijde vóór de paginering afgedrukt. De plenaire vergaderingen worden doorlopend gepagineerd. De openbare commissievergaderingen worden per brochure gepagineerd.

De handelingen worden tevens bekendgemaakt op de Internet-website van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, adres <http://www.DeKamer.be>

EXPLICATIONS DES SIGLES – TOELICHTING BIJ DE AFKORTINGEN

CVP	: Christelijke Volkspartij
ECOLO-AGALEV	: Ecologistes confédérés pour l'organisation de luttes orginales/Anders Gaan Leven
FN	: Front National
PRL-FDF	: Parti réformateur libéral - Front démocratique francophone
PS	: Parti socialiste
PSC	: Parti social-chrétien
SP	: Socialistische Partij
VL.BLOK	: Vlaams Blok
VLD	: Vlaamse Liberalen en Democraten
VU	: Volksunie

COMMISSIONS RÉUNIES DE L'ÉCONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS
SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES
NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES
ET DE L'AGRICULTURE ET DE LA SANTÉ
PUBLIQUE, DE L'ENVIRONNEMENT
ET DU RENOUVEAU DE LA SOCIÉTÉ

VERENIGDE COMMISSIES VOOR
HET BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPS-
BELEID, HET ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE
INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND
EN DE LANDBOUW EN VOOR DE
VOLKSGEZONDHEID, HET LEEFMILIEU
EN DE MAATSCHAPPELIJKE HERNIEUWING

RÉUNION PUBLIQUE DU
JEUDI 9 SEPTEMBRE 1999

OPENBARE VERGADERING VAN
DONDERDAG 9 SEPTEMBER 1999

PRÉSIDENCE de
Mme Avontroodt et M. Ansoms

VOORZITTERS :
Mevrouw Avontroodt en de heer Ansoms

La séance est ouverte à 15.10 heures.

De vergadering wordt geopend om 15.10 uur.

Samengevoegde interpellaties van :

- mevrouw Frieda Brepoels tot de eerste minister over "de ontwikkelingen in de dioxinecrisis en de verwarring die de regering hierrond schept" (nr. 6)
- de heer Stefaan De Clerck tot de eerste minister en tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de recente ontwikkelingen bij de afhandeling van de dioxinecrisis" (nr. 7)
- de heer Gerolf Annemans tot de eerste minister over "de recente aanpak van de dioxinecrisis en de gevolgen hiervan" (nr. 8)
- mevrouw Frieda Brepoels tot de minister van Landbouw en Middenstand over "de analyses van de voeders Dossche Zolder" (nr. 9)

Interpellations jointes de :

- Mme Frieda Brepoels au premier ministre sur "l'évolution de la crise de la dioxine et la confusion qui résulte de l'attitude du gouvernement" (n° 6)

- M. Stefaan De Clerck au premier ministre et à la ministre de la Protection de la Consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les récentes péripéties dans le traitement de la crise de la dioxine" (n° 7)

- M. Gerolf Annemans au premier ministre sur "les récentes prises de position du gouvernement face à la crise de la dioxine et leurs répercussions" (n° 8)

- Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "les analyses des aliments de la firme Dossche de Zolder" (n° 9)

De voorzitter : Mevrouw Frieda Brepoels heeft het woord.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte collega's, op maandag 9 augustus, meer dan een maand geleden, diende ik een interpellatieverzoek in na een weekend van erg verwarrende communicatie in de dioxinecrisis door verschillende regeringsleden. Op dat

ogenblik was er heel weinig te merken van een krachtadig beleid. Ik vroeg mij af of dit misschien te maken had met het feit dat de kapitein toch onverwacht het schip had verlaten. Heel die toestand versterkte alvast de teneur die al de zomermaanden aanhield en die er een was van veel beloften en van vooral voorbarig optimistische berichten. Ik denk aan de labotesten, de vergoedingen, de nieuwe ontdekkingen van contaminatie met een onduidelijke aanpak en afloop, de voortdurende tegenspraak tussen ministers, boodschappen die werden ingeslikt, onduidelijke richtlijnen, over bijvoorbeeld staalnames, die geregeld werden gewijzigd.

Collega's, het is helemaal niet mijn bedoeling om oude koeien uit de gracht te halen, maar vermits de toezegging van de eerste minister in de verenigde commissie van 23 juli, nu 7 weken geleden, om, indien nodig, opnieuw te vergaderen tijdens de vakantie, niet werd opgevolgd, veroorloof ik mij even terug te gaan tot die bewuste 23ste juli.

Ik wil heel kort toch wel enkele belangrijke feiten naar voren brengen. Op 23 juli vertrok er een fax van het kabinet van minister Aelvoet met het bericht dat er een tweede dioxinecrisis op komst was gezien er een tweede besmettingsbron was gevonden. Deze fax werd dezelfde dag ingetrokken en als een mededeling bestempeld. In het buitenland werd echter gretig gebruik gemaakt van dit bericht. Nederland sloot zelfs kort de grenzen. Een verontschuldiging van de minister verandert daar niet veel aan.

Op 6 augustus vaardigt minister Aelvoet een ministerieel besluit uit dat uitvoering geeft aan de Europese beschikking om alle voedingsmiddelen, met meer dan 2% dierlijk vetgehalte, te testen. Op zaterdag 7 augustus kondigt zij aan, weliswaar vertrekkenstusschen de koffers, dat zij op maandag 9 augustus een nieuw besluit zal nemen waarin de norm wordt opgetrokken tot 20%. Via de pers vernemen we dat deze verklaring er komt na een telefoontje van de premier. Waarnemend eerste minister Vande Lanotte spreekt van een vergissing. Minister van Landbouw Gabriels vindt dit wel een dringende noodzaak en weet zich zelfs gesteund door juristen die beweren dat een procedure voor het Europese Hof onmogelijk kan worden verloren, gezien het gelijkheidsbeginsel. Het gevolg is dat Frankrijk de controles van het vrachtverkeer aan de grens opvoert.

Op maandag 9 augustus vernemen we doodleuk dat België zich aan de 2%-norm zal houden, alleszins tot de volgende vergadering van het Permanent Veterinair Comité van 24 en 25 augustus 1999. De reden was dat de voedingsindustrie dringend had gevraagd de 2%-norm te respecteren.

Op 10 augustus 1999 maakt voormalig adviseur van minister Van den Bossche, de heer De Ridder bekend - hij heeft ook nog even gewerkt bij minister Aelvoet - dat het veevoederbedrijf Dossche uit Zolder positieve analysesresultaten heeft sinds 1 juli maar dat door het ministerie van Landbouw geen blokkering van de bedrijven werd bevolen. Hierover zal ik straks nog de gelegenheid hebben om minister Gabriels vragen te stellen.

Volgens de pers beweert minister Gabriels eerst dat het onderzoek werd afgesloten door de vorige regering. Daarna zegt de minister dat hij de bedrijven liet inventariseren maar dat het geen prioriteit is gezien de beperkte overschrijding van de norm, namelijk 1869. Na een tegenexpertise was dat weliswaar 1300. Nadien zegt het

ministerie dat er nooit een onderzoek werd gevoerd, niet naar de bron en ook niet naar de bedrijven. Wat is dan nog de waarde van een norm of meet men hier met twee maten en twee gewichten?

Op 23 augustus zegt minister Gabriels dat België vlees en vleesproducten, die uit het buitenland worden ingevoerd, controleert op pcb. Hij kondigt aan dat de testresultaten verbazing zullen wekken. Medewerkers betwijfelen dit omdat de procedure pas gestart werd op 16 augustus. Op 18 augustus werden de IVK-keurders ingelicht. Ten vroegste op vrijdag 20 augustus werden de eerste stalen genomen.

Op 26 augustus - en die data zijn toch wel heel belangrijk in heel dit verhaal - onthult minister Aelvoet dat een Amerikaans labo analyses deed van Deense hammen. Toch blijft minister Gabriels zeggen dat hij met een lijst komt. Intussen meldt de pers dat er wel een lijst bestaat met 15 negatieve resultaten. Op 27 augustus biedt minister Gabriels zijn excuses aan Nederland aan voor onterechte verachtmaking.

Dezelfde dag zegt zijn woordvoerder dat de Belgische regering geen enkele opdracht heeft gegeven tot het testen van buitenlands en dus ook geen Nederlands vlees. Vraag is of er nu zo'n lijst bestaat of niet. Heeft de regering ooit opdracht gegeven tot het testen van buitenlands vlees?

Welke strategie heeft men ten overstaan van Europa gevoerd en welke resultaten wil men bereiken? Eerst zegt de eerste minister Verhofstadt op 30 juli dat de regering vasthoudt aan de strenge pcb-normen die zij zichzelf heeft opgelegd en noemt ze zelfs masochistisch. Hiervoor moeten in augustus in België 40 000 pcb-tests worden uitgevoerd. Op dat ogenblik is de capaciteit 2 000 per week. Minister Gabriels wil geen buitenlandse labo's inschakelen omdat ze volgens hem niet te vertrouwen zijn; prioriteit wordt gegeven aan de export.

Op 9 augustus, na dat bewuste weekend, zegt minister Aelvoet dat België reeds 3 400 testen aankan en 1 300 in het buitenland kunnen worden gedaan door onder meer Ispra uit Italië die ze zelfs gratis doet. Is dit wel betrouwbaar voor minister Gabriels?

Intussen wordt in de verschillende sectoren geklaagd over het traag op gang komen van de onderzoeken in de labo's. Het ministerie van Landbouw beweert zelfs dat de prioriteit niet wordt

gevolgd en voorrang wordt gegeven aan grote fokkers en distributeurs. Werden die beweringen hardgemaakt en zo ja, welke maatregelen werden tegen deze labo's genomen?

In de week van 9 augustus werden er 1 068 stalen getest, in de week van 16 augustus 1800 stalen en in de week van 23 augustus normaal 2 200 stalen. Dit is een totaal van ongeveer 6000 stalen in augustus, in plaats van de vooropgestelde 40 000. Wat werd er dan wel of niet getest? Werden alle bedrijven getest of enkel exportproducten? Welke maatregelen werden genomen om de beslissing uitvoerbaar te maken in verband met labocapaciteit?

Ik stel vast dat de optimistische berichten van de ministers Aelvoet en Gabriels in verband met het Permanent Veterinair Comité lang niet werden gehaald. Er waren onvoldoende testresultaten van runderbedrijven om de rundveesector vrij te krijgen, zoals minister Gabriels beoogde. Er was geen stevig dossier op basis van analysesresultaten om 2% in 20% te wijzigen waardoor ook het aantal tests kon worden verlaagd.

In feite was de regering al tevreden indien het PVC de procedure van de testen zou aanvaarden.

Een dag later, op 27 augustus, zegt eerste minister Verhofstadt dat hij aan de Europese Commissie helemaal geen versoepeling van tests heeft gevraagd. Hij wil de tests zelfs veralgemenen, ook na de dioxinecrisis. In de nota van 27 augustus van de heer Willockx aan de Europese parlementsleden staat nochtans uitdrukkelijk dat men op korte termijn vrijstelling voor de rundsector wil verkrijgen zoals dit reeds voor melk en zuivel het geval is, vervolgens voor alle sectoren. Ik heb bijzonder veel vragen bij het voorstel van de eerste minister omdat ik mij niet kan voorstellen dat men met een doorgedreven pcb-analyse op termijn kan aantonen dat ons voedsel kwalitatief beter is. Zou men niet beter aan de basis werk maken van kwalitatief onderzoek van grondstoffen en veevoerders? Het is trouwens toch in die sector begonnen.

Wie zal dat trouwens betalen?

De regering betaalt de labotesten maar wie zal de honoraria van de dierenartsen en van het doden van varkens betalen.

Vragen zijn er ook nog over de manier waarop de prijsbepaling van de schadevergoeding zal gebeuren. Zal die te vergelijken zijn met de regeling van de varkenspest waarvoor de marktprijs op een bepaalde maand werd gesteund?

Er doen ook geruchten de ronde als zou de regering een link willen leggen tussen de schaderegeling en de overbruggingskredieten. De schaderegeling zou dus niet onmiddellijk worden uitbetaald maar over de drie tot vier volgende jaren worden uitgesmeerd.

Ook blijkt het wetenschappelijk helemaal niet aangetoond dat er een hoge correlatie bestaat tussen de pcb-tests en de aanwezigheid van dioxine bij varkens en runderen. Dit is wel duidelijk voor pluimvee. Vandaar dat de Europese Commissie ook maar een voorlopige norm van 200 geeft voor varkens en runderen. Hierop blindelings voortwerken biedt geen enkele garantie op kwaliteit. Zou men niet beter samen met de sector een testplan opzetten, zoals Bemefa reeds aankondigde op 3 september, vermits veevoeder aan de basis lag van de dioxinecrisis? Tot nu toe blijkt de overheid geen maatregelen te hebben getroffen voor verplichte staalnames op veevoerders en zeker niet op grondstoffen. Voor de binnenlandse markt is zelfs geen pcb-attest vereist.

Ook wordt nergens in de positieve analyses aangetoond - het wordt wel altijd gezegd als een vermoeden of een wens - dat de contaminatie steeds terug te brengen is tot de filière Verkest-Fogra. Er is dus duidelijk een structureel veevoederprobleem! Ik kan hier verwijzen naar de vele onduidelijkheden in de dossiers Versele, Dossche waar analyses op de vetten negatief zijn en die op de veevoerders positief, waarbij wordt gezegd dat die pcb's uit een andere grondstof kunnen komen. Ook in het dossier Aveve, waar zowel besmette kippen als eieren worden gevonden en waar na veel analyses en tegenexpertises onduidelijkheid troef is. Gelukkig heeft Europa de procedures voor het uitvoeren van testen goedgekeurd, alhoewel hier ook heel wat over te zeggen valt. U weet ook dat het controlesysteem niet sluitend is; dierenartsen zijn hierin erg kwetsbaar vermits zij hun eigen klanten controleren ingevolge een gebrek aan rijksinspecteurs. De bekendmaking gisteren door de minister van Volksgezondheid van de resultaten van de pcb-controles was dan ook nietszeggend. Er werden 7 643 pcb-analyses uitgevoerd. Ik vraag mij af waarop. Gebeurde dit op veevoeder, op vlees, op dieren of op producten? Op hoeveel producten van elk gebeurden die testen? Over hoeveel bedrijven spreken we dan? Over welk aantal dieren heeft men het? Uit de resultaten afleiden, zoals de minister van Landbouw doet, dat de situatie volgende week zal genormaliseerd zijn, is bijna kinderlijk

naïef te noemen. Dit gelooft toch geen enkel normaal denkend mens. Er zijn nog steeds 306 varkens-, 8 runder- en 35 kippenkwekerijen geblokkeerd. Als ik de cijfers vergelijk met de cijfers die gegeven werden in de vergaderingen van begin en einde juli, dan stel ik vast dat die nog de helft van anderhalve maand geleden zijn. Enkele honderden bedrijven werden helemaal niet geblokkeerd. Hoeveel kleinere bedrijven werden nooit onderzocht omdat ze geen testen aanvroegen vermits dit niet nodig was voor de binnenlandse markt?

Op basis van deze situatie meent minister Gabriëls volgende week van de Europese Commissie te bekomen dat de dioxinecrisis als "voorbij" wordt verklaard. Waar hebben we dergelijke optimistische berichten enkele maanden geleden nog gehoord?

De afgelopen dagen, en ook nog vandaag, wordt ook weer veel ongerustheid uitgesproken door dierenartsen over tegengestelde pcb-resultaten en zeer uiteenlopende resultaten van dezelfde stalen. De gevolgen zijn natuurlijk heel belangrijk. Een positief staal betekent dat er wordt opgeruimd. Een negatief staal betekent dat opruimen niet nodig is. Tegenexpertises werden tot nu toe niet toegestaan; daarover weet de boer uit Schilde mee te praten. Vandaag lees ik dat tegenexpertises, volgens het kabinet van Landbouw, ineens wel mogen.

Er blijft ook nog het immens grote probleem van de vernietiging. Tot hiertoe gebeurde dit door het vernietigingsbedrijf Rendac en het meel en de vetten werden door Indaver verbrand. Door de grote hoeveelheden te vernietigen producten wil de minister van Landbouw de cementovens vorderen met het argument dat deze ovens aan dezelfde strenge milieunormen voldoen als gewone verbrandingsinstallaties en alle pcb's en dioxines door de hoge verbrandingstemperatuur volledig worden afgebroken.

Beide beweringen zijn totaal uit de lucht gegrepen en mocht de minister, of een van zijn medewerkers, zich even de moeite genomen hebben om zich hierover te informeren bij de verschillende bevoegde diensten in Vlaanderen, dan had hij de volksgezondheid van ons land niet op deze wijze in het gedrang gebracht. Volgens heel wat mensen is deze oplossing onaanvaardbaar en ik hoop dat de minister deze besprekingen afbreekt en een milieuvriendelijke oplossing voor deze verwijdering zoekt.

Tot slot verdient ook zeker, naast het economisch belang van de export, de binnenlandse markt onze aandacht. Welk belang werd gehecht aan de

volksgezondheid van onze eigen mensen. Minister Gabriëls kondigde enkele dagen geleden fier aan dat over enkele weken nu ook de Belgen de garantie krijgen op pcb-vrij vlees en onze minister van Volksgezondheid voegt er nog aan toe dat er straks - wanneer dat ook mag zijn - alleen eieren van gecontroleerde bedrijven in de winkels zullen liggen. Wat een geste, wat een verademing! De bevolking is er sinds lang van overtuigd dat zij tweemaal de dupe is van de crisis: zij heeft - en nog steeds - een en ander opgegeten en zij betaalt de rekening mee voor de economische schade. Het wordt de hoogste tijd dat zij een hoopvol signaal krijgt voor de toekomst. Immers, een volk is wat het eet. Deze uitspraak valt vandaag naar aanleiding van een vernieuwde uitgave van het kookboek van de Boerinnenbond maar is in dit verband ook zeker op haar plaats en dat signaal is enkel te zoeken in Europa.

Europa moet dringend af van dat foutlopend gemeenschappelijk landbouwbeleid van de laatste decennia waarin het streven naar kwantiteit het steevast haalt op het streven naar kwaliteit. Het kan niet zijn dat Europa eenzijdig maatregelen neemt voor een land maar daarnaast niet controleert of Europese richtlijnen steevast in nationale wetgeving worden omgezet.

Er moet dan ook dringend een nieuwe beschikking komen - door een van onze Europese parlementsleden reeds gevraagd - die tevens de bestaande zoektocht naar de aanwezigheid van dioxine uitbreidt naar alle andere ongewenste stoffen in onze voeding en dit voor alle lidstaten.

Ik wens thans nog enkele vragen te stellen aan minister Gabriëls in verband met de analyses van de voeders Dossche. Ik zal het verhaal niet herhalen. U hebt het allemaal kunnen lezen. Ik heb alleen maar vastgesteld - en ik vond dit toch wel vreemd op een bepaald ogenblik - dat in augustus de adviseur van voormalig minister van Volksgezondheid, de heer Van den Bossche, zegt dat de huidige minister van Landbouw reeds sinds 1 juli op de hoogte was van die zaak en daaruit geen positieve gevolgen heeft getrokken en hij beweerde ook dat niet alleen het veevoederbedrijf zelf maar ook alle klanten die voer van betrokkene gebruikten, moesten worden geblokkeerd.

Ik heb in mijn interpellatieverzoek dan ook gevraagd of dit bericht inderdaad juist was. Ik heb intussen begrepen dat dit bericht juist was. Die vraag hoeft ik dus niet meer te stellen.

Enkele dagen later werd dit door de minister zelf bevestigd maar afgedaan als niet prioritair. Het zou slechts om een lichte besmetting gaan en er was dus geen reden tot paniek.

Het specifieke aan een norm lijkt mij toch dat die richtinggevend moet werken. Het is ofwel erop of eronder en in dit geval was het erover.

De eerste minister heeft zelf herhaalde malen beklemtoond dat België zichzelf heel strenge normen heeft opgelegd vermits dit de enige manier is om de geloofwaardigheid van België in het buitenland en voor haar eigen burgers te herstellen.

Waarom werd in dit geval de procedure zoals afgesproken niet gevolgd? Waarom wordt automatisch verondersteld dat de bron van de pcb-besmetting terug te brengen is tot de filière Verkest-Fogra terwijl daarvoor geen bewijzen zijn? Waarom verklaart de minister eerst dat het dossier reeds door zijn voorganger werd afgerond om nadien te stellen dat de bedrijven die het voeder gebruikten werden opgespoord en de zeugen worden onderzocht?

Over hoeveel bedrijven gaat het in dit geval en met welk gevolg werden analyses uitgevoerd? Waarom verklaart de dioxine-expert Bombeek, een van uw medewerkers, mijnheer de minister, de dag nadien dat er geen onderzoek werd uitgevoerd naar de bron. Hoewel er een lijst van klanten werd opgesteld, werden die ongemoeid gelaten en dit tegen alle afspraken in.

Vermits deze situatie van heel groot belang is voor de volksgezondheid in België - immers voor de binnenlandse markt worden geen pcb-testen afgeleverd - is een duidelijk relaas van de feiten en een antwoord op de vele vragen onontbeerlijk.

De **voorzitter**: De heer Stefaan De Clerck heeft het woord.

De heer **Stefaan De Clerck** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mevrouw de minister, collega's, het incident waarover vandaag wordt gedebatteerd heeft zich in volle vakantieperiode voorgedaan. Op dat ogenblik werden de interpellatieverzoeken ingediend. In de loop van het debat zullen een aantal collega's van de CVP, die de materie technisch opvolgen, hun visie over de problematiek toelichten.

Ik zal op drie elementen nader ingaan: de communicatiepolitiek, de testen en de gehanteerde normen en de schadevergoedingen.

Ik sta een beetje perplex bij de vaststelling dat uitgerekend vandaag wordt aangekondigd dat de dioxinecrisis

voorbij is, terwijl niet alleen wij maar ook alle mensen op het terrein hunkeren naar informatie met betrekking tot de stand van zaken. Ik denk meer bepaald aan de resultaten en de politiek die wordt gevoerd inzake schadevergoedingen. De schade was enorm en is nog altijd zeer groot. Is het niet paradoxaal dat precies op een dergelijk ogenblik wordt aangekondigd dat de crisis voorbij is? Ik zal hierop dadelijk terugkomen.

Het eerste element dat ik zal behandelen, is de communicatiepolitiek. Wij moeten dienaangaande teruggaan tot 23 juli, de dag dat de eerste interpellaties over deze problematiek werden ontwikkeld. Ik stel vast dat men zich niet heeft gehouden aan de afspraken die toen werden gemaakt. Er werd een tienpuntenprogramma voorgesteld, maar het debat werd onmiddellijk overschaduwd door de verwarringstichtende informatie die door het kabinet-Aelvoet de wereld werd ingestuurd. Het ging meer bepaald om de nieuwe positieve analysesresultaten in de voeders van het bedrijf Versele-Laga. De informatie bleek fout te zijn, maar het effect was dat door die communicatieblunder Europa geen vertrouwen meer had. Dat is het reële probleem. Aldus heeft Europa geconcludeerd dat er geen juiste informatie werd gegeven en dat bijgevolg België niet te betrouwen was. Dit is een crisis in de crisis geworden. Omdat dit bijkomende schade heeft berokkend, verzoeken wij de minister om bijkomende uitleg. Wat zijn de economische effecten van dit gebrek aan communicatie dat heeft meegebracht dat Europa een heel wat strengere regeling heeft getroffen en ook de rundveesector in de crisis heeft betrokken? De dimensie van de crisis is enorm toegenomen tengevolge van dit incident. Dit gebeurde in de periode rond 23 juli.

Nog andere elementen gaan in dezelfde richting. Ik verwijs naar de spanningen die bestaan en naar de verschillende visies van de onderscheiden departementen. Daarbij komt dat ook de commissaris bevoegd voor de Europese problematiek zijn verhaal brengt. De vraag hierbij is of dit wel de juiste formule is. Hoe ervaart u dat? Voor ons is dit in ieder geval niet het meest efficiënte mechanisme. De vraag rijst of men niet van bij de vorming van de regering initiatieven had kunnen nemen om deze hele problematiek in één hand te krijgen. Dit ware veel efficiënter geweest. Is dit intussen al gecorrigeerd? Werd reeds nagegaan op welke manier de verschillende departementen en de diensten van de regeringscommissaris kunnen worden gecoördineerd?

De communicatie met de verschillende lidstaten is problematisch verlopen. Wij hebben geen probleem met het feit dat alle Europese parlementsleden worden samengeroepen. Integendeel, dit lijkt mij een logische stap. Ook Europese parlementariërs van onze partij hebben aan de bespreking deelgenomen en zullen dat ook in de toekomst blijven doen. De voorzitter van de EVP werd over de problematiek eveneens aangesproken. Dergelijke samenwerking moet gebeuren. De gang van zaken wijst er evenwel op dat er een ernstig probleem is en dat de aanpak van de verschillende lidstaten en van de Europese Unie werd onderschat. Door een gebrekkige communicatie en een gebrekkige strategie is dit wellicht uit de hand gelopen. Graag kregen wij hierover van de minister enige toelichting.

Ik vond het een beetje komisch te lezen dat de eerste minister zelf 's nachts nog notificaties naar "Europa" was gaan brengen. De media maakten melding van het feit dat de eerste minister plotseling nog informatie had ontdekt en dat hij de notificaties zelf 's nachts ging afgeven bij de Europese Unie. Dit kan misschien verstandig en schitterend lijken, maar is dit de taak van de eerste minister? Houdt dit in dat de diensten dit niet kunnen en dat de betrokken administraties op dat vlak niet functioneren? Ik vrees dat dit bij de Europese Unie niet zeer ernstig is overgekomen.

Daarnaast is er nog het GSM-incident met de eerste minister en het debat over de 20 en 2%. Wat was de houding van Europa en van de regering? Dit is wellicht een van de meest prangende beelden die zullen blijven hangen over deze regering bij het begin van deze legislatuur. Dit heeft opnieuw enige onzekerheid gebracht omtrent wie beslist en omtrent de wijze waarop dergelijke beslissingen worden genomen. Mevrouw de minister, het siert u dat u uw verantwoordelijkheid op dit vlak hebt genomen, maar de wijze van beslissen is op zijn minst vreemd te noemen, te meer omdat de sector zelf uiteindelijk de strengste normen vroeg. De minister verantwoordelijk voor de volksgezondheid die vanuit haar politieke entourage zeer is begaan met de volksgezondheid, volgt de ondernemers die de strengste normen vragen omdat zij geen risico willen nemen. Ook uit dit incident kan worden afgeleid hoe de regering omgaat met een belangrijke crisis.

Vervolgens vestig ik de aandacht op het feit dat minister Gabriëls en het kabinet-Aelvoet het nodig vonden om vóór de bijeenkomst van het Permanent

Veterinair Comité op 25 augustus een ander verhaal naar buiten brengen in verband met de Nederlandse, de Duitse en de Deense producten. Ook politiek-psychologisch heeft dit opnieuw een negatief effect gehad. Het huiswerk van België met betrekking tot de rundveesector heeft een onvoldoende gekregen. Hieraan is dus opnieuw een probleem gekoppeld dat op een communicatieve flater berust. Telkens weer berokkenen deze flaters schade aan de sector.

Mijn eerste vraag is op welke manier de communicatie met de Europese Unie thans wordt georganiseerd. Werden de communicatiespecialisten samengeroepen zoals aangekondigd door de eerste minister, om na te gaan hoe dit professioneel kon worden aangepakt? Hoe is deze vergadering verlopen en wat waren de conclusies? Graag ook vernam ik hoe de relatie, de causaliteit tussen de fouten op het vlak van de communicatie en de daaruit voortvloeiende schade door de regering wordt ingeschat. Wat is uw standpunt terzake?

Mijn tweede reeks bemerkingen heeft betrekking op de testen en de testcapaciteit. Wij hopen allemaal dat het geheel zo vlug mogelijk wordt uitgezuiverd. Het is van het grootste belang dat wij beschikken over testen die bewijzen dat alles kan worden vrijgegeven. In verband met de capaciteit zal ik twee elementen aanhalen. Eerst werd beloofd dat reeds op 30 augustus een einde aan de blokkeringen zou komen. Blijkbaar werd dit door een nog altijd slecht lopende organisatie van de pcb-testen naar een latere datum verschoven. Er is nog een ander element dat ik graag zou toegelicht zien door de minister van Landbouw. Er kan slechts een beperkt aantal testen worden uitgevoerd. Daarnaast telt de sector ongeveer 50 000 bedrijven. Hoe kan men op basis van 7 500 analyses op een bepaald ogenblik zeggen dat alle bedrijven vrijuit gaan? Kunt u dit en het sluitende karakter van deze methodiek toelichten? Op dit ogenblik is dit voor mij moeilijk te begrijpen. Ik weet niet welke zekerheid men daarover heeft.

Het laatste belangrijke element van mijn betoog is de vraag hoe men met deze schade zal omgaan. Wellicht zullen er ook positieve effecten aan verbonden zijn. Ik denk meer bepaald aan een verstrengde controle die een betere kwaliteit kan garanderen. Dit kan een positief effect hebben voor de export in de toekomst. Inmiddels werd echter veel schade geleden door de bedrijven en degenen die in de sector actief zijn. Op dat vlak kreeg ik graag

enkele verduidelijkingen. Men zegt dat de crisis voorbij is. Ik meen niet dat de vele duizenden bedrijven in de sector daarvan overtuigd zijn.

Op 25 augustus komt de eerste minister terug uit vakantie en zegt dat alle schade zal worden betaald. Iedereen is opgelucht. Ondertussen blijft de vraag binnen welk wettelijke kader dit zal worden geregeld. Men belooft een schadevergoeding van 100% terwijl in het huidige ministerieel besluit slechts in 80% is voorzien. Thans verneem ik dat de dioxinewet aan de agenda van de Ministerraad van vrijdag staat. Misschien is het dan mogelijk enige toelichting te geven omtrent de wijze waarop de eerste toezegging van de eerste minister op 25 augustus om volledige schadevergoeding te betalen, zal worden gerealiseerd. Tot op heden gelden andere normen en andere bepalingen. Wat men zegt, is nog steeds niet in overeenstemming met de wet.

Eerst op 25 augustus - dit is het volgende punt - heeft de Europese Commissie beslist dat artikel 87 van het Verdrag kan worden ingeroepen, hoewel deze beslissing al veel vroeger had kunnen worden genomen. Door een onvolledigheid in het dossier of door een gebrek aan communicatie werd dit vertraagd. Welk nadelig effect op het vlak van de schadevergoedingen vloeit daaruit voort? De beslissing was al vroeger genomen maar door onduidelijkheden in de tekst van de beslissing werd weerom een maand tijd verloren, wat ook weer bijkomende schadevergoeding tot gevolg zal hebben.

Men heeft over de landbouwsector gesproken. Er is een akkoord voor de landbouwsector. Over de definitie die daarin wordt gehanteerd, bestaat echter onduidelijkheid. Hoe zal de definitie worden gehanteerd? Is dit de Europese definitie of de Belgische definitie? Dit is van groot belang. Ik verwijs naar de problematiek van de slachthuizen. Via Europese definities vallen zij onder de eerste verwerking en moeten zij door de federale overheid worden vergoed. Ook hier is onzekerheid troef.

Er is nog een andere vraag die ons bezighoudt. Wat is de houding van de regering in verband met de integratoren? Klopt het dat, zoals ik hoor op Vlaams en op federaal niveau, integratoren volkomen worden uitgesloten? Zal dat in de wet worden opgenomen? Hoe zal dit worden gedefinieerd? Wat is de basis daarvoor? Concreet, worden de betrokken landbouwbedrijven hiervan uitgesloten? Zullen zij geen vergoeding krijgen? Deze vraag moet duidelijk worden beantwoord. De regering moet

voor haar verantwoordelijkheid worden geplaatst. Er moet worden nagegaan of hier op economisch vlak een aanvaardbaar onderscheid wordt gemaakt inzake schadevergoeding.

Een vraag die uiteraard ook leeft bij de landbouwers is welke schade zal worden vergoed. Ik hoop dat de dioxinewet van vrijdag hierop een antwoord zal bieden. Gaat het om 80% of 100%? Is het de marktprijs of de kostprijs? Zal de landbouwer, die op een bepaald ogenblik, om ruimte te creëren in zijn stallen, zijn varkens heeft verkocht aan 20 frank per kilogram, worden vergoed? Al deze zaken blijven zeer onduidelijk. U die zegt dat de crisis voorbij is, zult ons wellicht kunnen antwoorden op welke manier deze problemen zullen worden opgelost.

U hebt op een bepaald ogenblik gezegd dat de productiecapaciteit moet vermindere en dat dit wellicht vanzelf zal gebeuren. Is deze regering nog steeds dezelfde mening toegedaan? Zo ja, in welke mate moet ze worden verminderd? Op welke manier wordt dit al dan niet vergoed? Wij horen hierover niets meer. In het kader van eventuele vergoedingen moet dat hier evenwel opnieuw ter sprake komen. In communicatief opzicht is het hoe dan ook vreemd dat u een dergelijk bericht lanceert zonder achteraf terzake duidelijkheid te creëren.

Wat zal er gebeuren inzake de exportschade? Hieromtrent is dringend informatie nodig. Ondertussen zijn immers massa's rechtszaken ingespannen. De rechtbanken van koophandel overal in het land worden overstelpt. Er is de discussie inzake de verantwoordelijkheid. Ik verneem op verscheidene plaatsen dat de Belgische regering zich niet laat vertegenwoordigen; zij laat verstek gaan. Dossiers worden niet opgevolgd. Ik hoop dat er ondertussen op dat vlak coördinatie is. De hele juridische discussie is een probleem op zich. Slechts nadat de hele procedure zal zijn doorlopen - rechtbank van eerste aanleg, hof van beroep en Hof van Cassatie - zullen we weten wie uiteindelijk de verantwoordelijkheid draagt.

Er is ook de niet-landbouwsector. Welke sectoren zullen hieronder vallen? De verwerkende industrie, de handel? Zullen zij op dezelfde manier worden vergoed? Wat zal gebeuren met de vorderingen van de buitenlandse distributeurs? Er worden miljoenen schadevergoedingen ingediend. Heeft de regering dienaangaande al een strategie uitgewerkt? Wat zal er gebeuren met de goederen die werden

uitgevoerd en moeten worden teruggenomen? In de hele wereld circuleren nog massa's containers waarvan men niet weet wat ermee aan te vangen. Wat met de voorraden die nog zijn geblokkeerd? Bedrijven worden opnieuw vrijgegeven maar de diepvriezers zitten vol. Hieraan is mijns inziens een zeer groot risico verbonden. Er worden immers testen uitgevoerd in die vrieshuizen die betrekking hebben op alle geblokkeerde goederen, zodat men niet de nodige garanties zal kunnen bieden om alle goederen vrij te geven.

Mevrouw de minister, mijnheer de minister, ik ben het ermee eens dat dit een vrij complexe materie is. Ik laat even het verleden terzijde aangezien de onderzoekscommissie daarover zal oordelen. Wij zullen hieraan loyaal meewerken. Zeggen dat deze crisis voorbij is als er nog duizenden vragen zijn over de wijze waarop in dit land en binnen Europa wordt gecommuniceerd, testen worden uitgevoerd, bedrijven worden vrijgegeven en vergoedingen worden uitbetaald, is evenwel bijzonder onverantwoord. Op die wijze creëert u een nieuw communicatieprobleem. Een eerste minister zei ooit dat alles onder controle was. U zegt nu dat de crisis voorbij is. Er is een belangrijke nuance tussen iets onder controle hebben en zeggen dat een crisis voorbij is.

Sta mij toe deze interpellatie te eindigen met te zeggen dat er grote fouten werden gemaakt bij de behandeling. Er zijn nog veel meer vragen die nu moeten worden beantwoord. De sector vraagt dringend duidelijkheid. Wij zullen luisteren naar uw antwoord en naderhand ons oordeel terzake uitspreken.

De **voorzitter**: De heer Gerolf Annemans heeft het woord.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik stel vast dat men reeds een eenvoudige motie heeft laten rondgaan - bij mijn weten bij gebrek aan een gemotiveerde motie. De meerderheid staat dus al helemaal in falanx. Ik zal niettemin een poging ondernemen om alsnog de indruk te wekken dat hier geïnterpelleerd wordt en dat wij door een interpellatie de regering van mening zouden kunnen doen veranderen. De nieuwe politieke cultuur is alvast in die zin nieuw dat de eenvoudige motie al klaar ligt vóór de interpellaties worden gehouden. U hebt ze nog niet ontvangen? Ze is onderweg.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD): Dat is uw zaak niet!

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Dat is mijn zaak wél, mijnheer Valkeniers. Wanneer ik vaststel dat u nu al een meerderheid op de been brengt voor een eenvoudige motie, is het, als interpellant, mijn zaak wél. Ik wens niet belachelijk te worden gemaakt.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD): Een motie is slechts geldig als ze is ingediend.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Jaja, wij verstaan mekaar, nietwaar mijnheer Valkeniers!

De heer **Jef Valkeniers** (VLD): Een motie geldt pas als ze is ingediend. Zolang ze niet is ingediend, is ze van geen tel.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Ik blijf de illusie koesteren dat in het parlement een interpellatie tot een vruchtbare dialoog kan leiden.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD): We hebben uw commentaar niet nodig.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Dat mankeert er nog aan: een meerderheid zonder oppositie! Dat zou u wellicht het liefste hebben. Dan moet u zelfs geen motie meer indienen.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD): Ik herhaal, een motie geldt maar als ze is ingediend.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Mijnheer Valkeniers, ik heb een lichte ervaring en ik heb nooit moties zien rondgaan voordat de interpellatie was gehouden. Dat heb ik nooit gezien, zelfs niet bij de CVP, tot spijt van wie 't benijdt!

De **voorzitter**: Laten wij terugkeren naar de interpellant. Straks hebt u de kans om eventueel aan te sluiten bij de interpellatie.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Een houding zoals die van de heer Valkeniers heb ik nooit meegeemaakt.

Collega's, mevrouw Aelvoet heeft in de week van 11 augustus, na de voor haar pijnlijke gebeurtenissen, een interview gegeven waarin ze zegt: "Er is een miljardenverlies, maar dat is het gevolg van het hele probleem dat is ontstaan door een bepaald type beleid dat zich waarschijnlijk niet beperkt tot België, maar dat in ons land wel extreme vormen heeft aangenomen doordat de CVP, en dus de Boerenbond en het NCMV, jarenlang zonder onderbreking Landbouw onder haar bevoegdheid

heeft gehad". Een ander type beleid was dus nodig. Ik neem aan dat mevrouw Aelvoet bedoelde of wou bewerkstelligen dat haar beleid het type beleid zou vervangen dat aan de oorzaak van deze hele crisis lag. De vraag van vandaag is wat dat ander, dat nieuw type beleid is dat deze regering in de dioxinecrisis naar voren heeft gebracht. Wij beperken ons vandaag tot de dioxinecrisis; de rest van het nieuwe type beleid zal bij andere gelegenheden ter sprake komen. U weet dat ondertussen en ik neem aan dat dit de reden is waarom de heer Gabriels, zonder te beseffen dat hij bijna belachelijk is, gisteren heeft verklaard dat het binnen een week allemaal achter de rug is.

Belangrijk in dit dossier is de communicatie, de perceptie bij de publieke opinie van wat dit dossier nog inhoudt. De perceptie bij de publieke opinie - dit is waarschijnlijk een suggestie van Slangen -, daarop moet worden gelet, daarvoor moet u uw best doen! Maak u desgevallend belachelijk door te zeggen dat het binnen een week afgelopen is, maar zorg ervoor dat we optimistisch lijken, zorg ervoor dat wij lachen en zorg, desnoods tegen het dossier of tegen de waarheid in, dat iedereen zich blij voelt. Communicatie - dat heeft de regering ondertussen begrepen - is essentieel. Minister Gabriels heeft daarvan gisteren een voorbeeld gegeven en dat deed de liberaal Destickere eigenlijk ook wanneer hij bij de heer Verhofstadt ging met zijn document. Hij waarschuwde daarvoor ook in zijn document. Wij hebben het document nog niet, zelfs de parlementaire onderzoekscommissie kan het voorlopig niet krijgen, maar wij zullen het ongetwijfeld krijgen. Het schijnt dat daarin staat: "Let op wanneer u daarmee naar buiten komt, want u gaat er flink last mee krijgen, u gaat er - in de perceptie van de publieke opinie - een enorme crisis mee veroorzaken". Het is een debat voor later om uit te maken wie dan heeft beslist om deze crisis toch maar te veroorzaken, ondanks de raadgevingen van de heer Destickere. Communicatie en perceptie van de publieke opinie zijn inderdaad belangrijke elementen in dit dossier omwille van de psychose die kan ontstaan door een verkeerde communicatie. Hoe heeft de regering de communicatie en de perceptie van de publieke opinie, sinds haar aanstelling tot en met de mededeling van gisteren dat alles binnen een week voorbij zal zijn, in de hand gewerkt en in de hand gehouden? Ik zal hier niet de meticulous historische overzichten van mijn twee intussen buiten gelopen collega's herhalen.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD): U maakt hier iedereen's rekening.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Dat is evident. Ik moet hier iedereen's rekening maken. Ik heb geen zitting in de Ministerraad, maar in het parlement. Mijnheer Valkeniers, u zal er moeten aan wennen dat u nu aan de andere kant van de parlementaire tribune zit. U zit in de vroegere rol van Paul Tant en u zal er dus moeten tegen kunnen dat ik uw rekening maak en dat uw regering zich, vóór het indienen van de eenvoudige motie, zal moeten verantwoorden. Het spijt me, maar dit is nu eenmaal de democratie. Ik weet dat het voor u niet gemakkelijk is om aan die toestand te wennen. U denkt dat u iedereen kan overbluffen, maar u moet eraan wennen dat er mensen zullen zijn die even hard roepen als u.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD): Mijn stem is niet zo zwaar als de uwe.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Ook de chaotische toestand in verband met de 2%- en de 20%-norm is een pijnlijke aangelegenheid geweest. Ik heb een interview gelezen waarin mevrouw Aelvoet ei zo na zo ver ging te zeggen dat het eigenlijk de schuld van haar man was, die haar de telefoon doorgaf en zei dat de heer Verhofstadt aan de lijn was, in plaats van discreet de telefoon door te geven. Ik kan uw echtgenoot niet interpellieren, mevrouw Aelvoet, ik kan alleen u interpellieren, maar zeker is in ieder geval dat we daar toch wel een beetje de perceptie van de publieke opinie uit het oog hebben verloren. U moet ons toch eens uitleggen wat er achter die hele geschiedenis zit. De heer Vande Lanotte heeft een tipje van de sluier opgelicht en als u het niet erg vindt zal ik er even op terugkomen. De heer Vande Lanotte heeft vergoelijkend tegenover de pers gezegd dat er inderdaad een klein foutje begaan werd, maar hij heeft een beetje in zijn kaarten laten kijken toen hij zei: "Er is daar een verwarring tussen twee zaken in het spel geweest". Ik weet niet wat hij daarmee bedoelt. Sta mij toe te veronderstellen dat Vande Lanotte daarmee bedoelt dat, aan de ene kant, de mogelijkheid bestaat dat België een ministerieel besluit over de 2% heeft uitgevaardigd om een formeel verzet van de Europese Unie te vermijden, maar dat, aan de andere kant, de geheime agenda die van de 20% was en dat België dus bezig was met Europa te bedriegen. In dat geval heeft de Belgische regering, in de nieuwe politieke cultuur, - een ander type van beleid, nietwaar mevrouw Aelvoet - wetens en willens geprobeerd om via twee ministeriële besluiten Europa te

bedriegen. Het is ook mogelijk dat het ordinair geknoei is geweest van iemand die nog niet weet hoe men moet regeren. Dat is, denk ik, wat Vande Lanotte bedoelt als hij over twee zaken spreekt die daar, in die veranda, door mekaar gelopen zijn. Ik laat het antwoord aan u over.

De verwarring, in het nieuwe type van beleid, betreft ook de laboratoria. Ik begrijp het niet meer en ik ga er niet al te veel commentaar aan wijden. Ik hoop dat wij nog eens de gelegenheid zullen hebben om de in tempore non suspecto gestelde mondelinge vraag van onze eminente collega Vanvelthoven te herhalen. Ik kan mij bij zijn vragen volkomen aansluiten. Zijn vragen zijn trouwens bijzonder vervelend voor de regering, want ze zijn ons door een gelukkig toeval in de handen gevallen. U kent onze voorzitter, uw partijgenoot De Croo, mijnheer Gabriels. Het is een rare kwast, ik moet u hem niet leren kennen. Welnu, vroeger kregen de fracties hun interpellaties gewoon toegestuurd, maar nu staat er altijd commentaar van voorzitter De Croo op. Ik vrees dat door mijn opmerking die gewoonte onmiddellijk zal worden beëindigd. Door dat gelukkige toeval kregen wij de mondelinge vraag van de heer Vanvelthoven, waarop stond gekrabbeld "Filter van de SP-fractie?", in ons bezit. Waarschijnlijk was het een noodkreet van De Croo om te zeggen: "Mijn God, die Vanvelthoven is nu kritisch tegenover de regering. Dit moet gedaan zijn!" U hebt dit document waarschijnlijk ook zo op uw kabinet gekregen, mijnheer de minister.

Minister **Jaak Gabriels**: Ik heb die vragenlijst correct gekregen, zonder enige andere notitie.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Dat is vreemd. Dit is toch het handschrift van voorzitter De Croo? U hebt geluk gehad. U hebt de vraag gekregen voordat De Croo ze heeft gelezen! U hebt ze misschien van Vanvelthoven zelf gekregen, in de trein of in de bus. In ieder geval vraag ik mij af: waar is de filter van de SP-fractie? Ik stel voor dat de SP-fractie haar leden terugfluit als ze kritisch worden over de laboratoriumtests. Dit is één grote verwarring: u gaat 83 miljoen frank vrijmaken voor de indienstneming van extra-laboratoriumpersoneel; u zal de vraag van de heer Vanvelthoven moeten beantwoorden; u hebt onvoldoende labs of, nee, u hebt voldoende labs; de testen zijn zoek geraakt; de testen zullen op tijd klaar zijn, enzovoort. Uiteindelijk, gisteren, zegt u dat u al iemand hebt moeten schorsen hoewel u gewaar-schuid was door een vloed van

persartikelen, waarin in tempore non suspecto stond dat ambtenaren rechtstreeks betrokken zijn bij de controle in verband met het opengooien van de grenzen voor de export, dat die eigenlijk in hun eigen vlees snijden, dat ze hun eigen klanten moeten controleren, wat er dus op neer komt dat uw rijksinspectie op geen enkele manier een ordentelijke controle kon waarborgen. Men vermoedde, of men waarschuwde er u voor, mevrouw de minister, dat er dergelijke zaken zouden gebeuren - ik spreek over persartikelen van medio augustus - en toch hebben wij op een Europese controle moeten wachten voordat een van die gasten, die attesten afleverden, tegen de lamp vloog.

U hebt geprobeerd daaraan te verhelpen door die persoon snel te schorsen, maar u hebt zelf toegegeven dat het voor ons zeer beschamend was hoe die inspecteur door u moest worden geschorst na een Europese controle. In de perceptie van de publieke opinie maakt u weerom geen goede beurt, ook niet met een andere vorm van beleid; ook dit zal u in alle toonaarden moeten bevestigen. U voert inderdaad een ander type van beleid.

Ik moet hier niet alles herhalen, maar verwijs toch naar de verwarring inzake het dossier Dossche. Waar staat men met dit dossier? Is het waar dat er een test verloren ging of niet helemaal werd uitgevoerd en dus niet erkend? U zult mij dat onmiddellijk wel duidelijk maken. In de perceptie van de publieke opinie heerst er echter verwarring over al die toestanden. Hetzelfde geldt voor het probleem met Nederland. Hebt u testen laten uitvoeren op Nederlands varkensvlees? Hebt u inderdaad uw woorden ingetrokken? Was dit een tactische of een strategische dreiging? Kunt u bevestigen dat er inderdaad iets mis is met Nederlands en Deens vlees? Als dit zo is, graag dan de primeur voor deze commissie. Volgens de publieke opinie hebt u uw woorden immers teruggenomen. Als u nu zegt dat dit niet zo is, gaat de verwarring nog wat verder.

Het slot van heel deze zotternij, van de wijze waarop deze regering omgaat met de publieke opinie, namelijk als een hond die met een lappenpop speelt, wordt uitmuntend geïllustreerd door de heer Gabriels. Gelukkig voor hem was er nog de verwarring rond de kwestie Pakistan, een van de andere dossiers waarin een nieuw type beleid wordt gevoerd. Wat de communicatie en de perceptie door de publieke opinie betreft, zullen wij dit onderwerp in een andere commissie ter sprake brengen, weliswaar ten overstaan van andere

ministers. In de marge van de kwestie Pakistan komt de heer Gabriëls dan beweren dat over een week alles opgelost zal zijn. Dat is zo belachelijk dat de publieke opinie daar ongetwijfeld niet intrapt, al is dat wel uw bedoeling. Ik weet niet of de interventie van gisteren werd ingegeven door de heer Slangen, maar in de publieke opinie is dit een overduidelijke illustratie van de lichtzinnigheid, de onhandigheid of onbekwaamheid - wat het juist is, laat ik in het midden - die deze regering in dat verband aan de dag legt.

Naar aanleiding van het fameuze 2%-dan wel 20%-weekend, erkent deze regering dat zij een fout heeft begaan, maar dat alles zal verbeteren. Mevrouw Aelvoet zegt ten behoeve van de publieke opinie het volgende over de opmerkingen inzake het regeringsimago: "Ik vind dat totaal buiten verhouding. Deze regering die nog geen maand bestaat, is onmiddellijk geconfronteerd geweest met een nieuwe opstoot van de dioxinecrisis. We hebben dat met alle zwakheden van een beginnende ploeg die zich moet inwerken in de dossiers, aangepakt. Wij hebben daar keihard voor gewerkt. Dat het niet rimpelloos is verlopen, dat geef ik toe, maar om nu te zeggen dat wij daardoor ons krediet zouden verspeeld hebben, dat is toch wat te vergaand". Dus: wij zijn fout geweest, maar wij werken eraan. Welnu, dat is precies hetzelfde - herinner u een nieuw type van beleid - wat ik de heren Colla en Pinxten heb horen zeggen vooraleer zij ten onder gingen. Zij spraken ook van een foutje, waaraan eveneens werd gewerkt. Dit is precies hetzelfde geknoei en gestuntel. Dit is als het ware de inleiding, zo voel ik het aan. Bij mij groeit de zekerheid dat het geknoei en gestuntel van de vorige regeringsploeg, van de oude politieke cultuur, gewoon wordt voortgezet, zij het met andere acteurs. De Peppi-en-Kokki-toestand van Pinxten en Colla werd gewoon vervangen door The Beauty and the Beast, rolverdeling door uzelf in te vullen. In essentie is dit het oude geknoei, is dit het oude geklets, zijn dit de oude praatjes: wij werken eraan, er is niets meer aan de hand, wij hebben alles onder controle. Ik, en naar ik meen ook de publieke opinie, geloof daar helemaal niets van.

De voorzitter: De minister heeft het woord.

Minister Magda Aelvoet: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, bij het aantreden van de nieuwe regering hebben wij in het kader van de dioxine/pcb-crisis gewerkt met een bepaald systeem. Dat systeem was een

erfenis en kwam hierop neer dat in overleg en akkoord met het Permanent Veterinair Comité de Europese Commissie beschikte over een traceringssysteem om vast te stellen of bedrijven veilig dan wel onveilig waren. Dat was gebaseerd op de uitgangspunten van de toenmalige regering, namelijk dat er een eenmalige periode van vervuiling was geweest, van serieuze contaminatie van veevoerders. Dat ging over de periode van 15 januari 1999 tot 31 januari 1999. Bij het verdelen van dit besmet veevoeder zouden een tiental filières betrokken zijn geweest. Op basis hiervan werden lijsten opgemaakt, die werden aanvaard door de Europese Commissie en het Permanent Veterinair Comité en zo meer. In functie van die lijsten werden er dan certificaten opgemaakt, met als gevolg dat men mocht exporteren en op de lokale markt mocht handelen op voorwaarde dat men behoorde tot de groep van veilige bedrijven. Het reële probleem waarmee de nieuwe regering werd geconfronteerd was dat men vrij vlug heeft kunnen vaststellen, zowat rond 20 juli 1999, dat dit systeem geen steek hield. Het kon niet overeind blijven, omdat men gelijktijdig met het opvolgen en het certifiëren van de veilige bedrijven, ook een monitoringprogramma had opgesteld. De bedoeling daarvan was na te gaan of het probleem inderdaad beperkt bleef tot de bedoelde groep van bedrijven en tot die bepaalde periode. De resultaten van die monitoring begonnen geleidelijk binnen te komen, namelijk toen de vorige regering het nog voor het zeggen had. Wij spreken dan over einde juni, begin juli 1999. Dit systeem is in voege gebleven tot 6 augustus 1999. Het hoofdprobleem voor de Europese Commissie en het Permanent Veterinair Comité was dat men honderden bedrijven positief heeft bevonden voor andere periodes; daardoor kon men bij Europa het verhaal niet in stand houden dat het systeem van tracering op basis van de lijsten veilig was en sluitend, waardoor een veilige koers kon worden gevaren. Omstreeks 24 juli 1999 waren reeds zeshonderd bedrijven toegevoegd aan de lijst van geblokkeerde bedrijven. Zij werden dus beschouwd als onveilig. Dat was het kernprobleem waarmee de Europese Commissie en het Permanent Veterinair Comité worstelden: hoe kon men verder werken met de zogenaamde veilige bedrijven, als geregeld resultaten werden megedeeld volgens dewelke niet enkele of tientallen, maar honderden bedrijven aan de lijst werden toegevoegd? Dit betekende immers dat tot de vaststelling van de besmetting

van voeder of dieren, de producten van deze bedrijven toch terecht kwamen op de Belgische en de Europese markt. Dat was de kern van het probleem.

Op deze kern van het probleem heeft zich inderdaad een communicatieprobleem geënt, maar dat is niet de hoofdzaak. Al wie de werkzaamheden in het Permanent Veterinair Comité en in de Europese Commissie heeft gevolgd, zal u kunnen bevestigen dat dit geen leugentje is, geen verdraaien van de feiten of een mooi inpassen ervan, maar de realiteit. Wat de eerste persmededeling betreft die inderdaad zonder mijn medeweten werd verspreid, verbaast het mij toch dat iedereen het heeft over een nieuwe bron van contaminatie. Daarin wordt immers met geen woord gerept over een nieuwe bron van contaminatie.

In dat communiqué ging het over een denkpiste die niets met een nieuwe bron van contaminatie te maken had. Het is voor mij geen enkel probleem u hiervan een kopie te bezorgen. Wel hebben een aantal kranten gepubliceerd dat er een niet-geïdentificeerde bron van contaminatie was. Daarover werd ik inderdaad ondervraagd, op de radio onder andere. Ik heb daar niet verklaard dat er een nieuwe bron was, maar wel dat er over een bron onduidelijkheid was.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): "Het is niet uitgesloten dat er een andere bron van contaminatie is".

De heer **Paul Tant** (CVP): Natuurlijk, ja.

Minister Magda Aelvoet: Dat is een logische consequentie. Als iets niet geïdentificeerd wordt, blijven twee mogelijkheden open.

Concreet heeft dit geleid tot het sluiten van de grenzen met Nederland, dat hebben wij meegemaakt op 23 juli 1999. Op vrijdagavond heeft Nederland die beslissing genomen, maar zaterdagmiddag waren de grenzen al weer open. Beweren dat er in die korte periode miljarden voor het land verloren zouden zijn gegaan, klopt niet. Mijn antwoord ten gronde, mijnheer Annemans, luidt dat de dioxinecrisis dit land inderdaad miljarden kost. Dat is de draagwijdte van wat ik heb gezegd.

Ik keer terug naar het fundamentele probleem, namelijk dat in de Europese Commissie en in het Permanent Veterinair Comité werd voorgesteld om de lijst met onveilige bedrijven steeds maar langer te laten worden in plaats van in te korten door bedrijven vrij te geven bij negatief resultaat van de analyses. Per einde juli 1999 werd

hierdoor geen definitieve beslissing meer genomen om het bestaande systeem te handhaven of een ander te eisen. Toen was er wel de dreiging dat de onbetrouwbaarheid van het Belgische systeem ertoe kon leiden dat er een algemeen embargo zou worden ingesteld tegen Belgische producten als vers vlees en verwerkte producten. Op de vergaderingen van 3 en 4 augustus 1999 heeft dit geleid tot de definitieve stellingname van het Permanent Veterinair Comité. Het wilde niet langer aanvaarden dat België verder bleef doen met certificaten op basis van de lijst met betrouwbare bedrijven. Men wilde nog slechts exportgoederen uit die sector aanvaarden na analyses, waardoor zwart op wit werd bewezen dat men onder de vastgestelde norm bleef, namelijk de 200 pcb. Die beslissing werd genomen. De Belgische regering heeft toen zeer goed beseft dat men voor de keuze stond tussen een embargo dan wel het overschakelen naar resultaten op basis van analyse. Ook in de regering was er een duidelijke strekking die voor de analyse koos, zodat de situatie grondig zou kunnen verbeteren. Wel hoopten wij toen dat de rundersector hier niet onder zou vallen. Het bewijs wordt ook vandaag nog geleverd, na alle uitgevoerde testen die sindsdien gebeurden: hier is er vrijwel geen besmetting gevonden. De delegatie heeft het met dit standpunt niet kunnen halen.

De heer **Paul Tant** (CVP): Mevrouw de minister, ik herinner u eraan dat u in het kader van de schadeloosstelling verwezen hebt naar de rundersector omdat Europa bijzonder terughoudend was.

Minister **Jaak Gabriels**: Mijnheer Tant, ik wijs erop dat dit niets met communautaire overwegingen te maken heeft. Op een bepaald ogenblik waren er voldoende elementen aanwezig om geen testen uit te voeren in de rundersector. Dat men uiteindelijk toch testen in de rundersector heeft uitgevoerd, heeft alles vandoen met het feit dat bepaalde Europese lidstaten de norm te laag vonden en hem wilden verstrengen. Het Europees Veterinair Comité werkt met een tweederde meerderheid. Het volstaat dat twee of drie landen met tien stemmen tegen een voorstel zijn om een meerderheid niet te halen.

Minister **Magda Aelvoet**: Mijnheer de voorzitter, ik zet mijn uiteenzetting voort en ga dieper in op het ministerieel besluit van 6 augustus 1999 inzake de omzetting van de Europese beschikking. Dankzij deze snelle beslissing werd het mogelijk opnieuw producten uit te voeren. Zonder deze beslissing

had dit niet gekund omdat de oude certificaten nog geldig zouden zijn geweest. De Europese verordening zou immers onmiddellijk in al de lidstaten van toepassing zijn geweest zodat geen enkel product nog zou kunnen worden uitgevoerd. De grenzen zouden volledig geblokkeerd zijn geweest. Ik beklemtoon dat dankzij de snelle beslissing van de regering voorkomen werd dat de economische verliezen die reeds enorm waren, nog zouden toenemen.

Op 7 augustus werd verder overlegd om de volgende maandag bepaalde elementen van het ministerieel besluit opnieuw te wijzigen om Europa diets te maken dat België bereid was de confrontatie aan te gaan.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Mevrouw de minister, laat me niet lachen! Twee dagen na het fameuze ministerieel besluit veranderde uw regering het gewone gewoonweg van schouder. Waarom heeft de regering niet onmiddellijk voor de confrontatie gekozen?

Minister **Magda Aelvoet**: Na ons gesprek met de sector waren we ervan overtuigd dat dit de enig haalbare kaart was. We hebben een aantal modaliteiten aangepast. Ik bespaar u de details.

Ik beklemtoon dat de genomen beslissing op dit ogenblik nog steeds van toepassing is. Op 25 en 26 augustus heeft de regering wel een dossier met informatie ter beschikking van het Permanent Veterinair Comité gesteld.

Na de rechtzetting op de persconferentie van 9 augustus bleven de negatieve buitenlandse reacties uit. De regering hoopte wel een aantal sectoren zoals de kalveren en de biologische landbouw van testen te kunnen sparen. Als een drietal landen niet hadden dwarsgelegen was ons dit gelukt. Het was geen irrealistisch perspectief met een goed dossier op 10 augustus enige versoepeling te verkrijgen. Dit is jammer genoeg niet mogelijk gebleken.

Ons optreden bij het Veterinair Comité heeft de positie van België in de Europese Unie én ten opzichte van de lidstaten echter wel versterkt. Dat was belangrijk voor de toekomst.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens wat dieper in te gaan op de vragen inzake de testen en de testresultaten.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID): Mevrouw de minister, op de persconferentie van 9 augustus hebt u uitdrukkelijk gezegd de Europese verordening te aanvaarden maar een stevig dossier op te bouwen om in het Permanent Veterinair Comité de strenge norm te kunnen versoepelen.

Minister **Magda Aelvoet**: Mevrouw Brepoels, op de persconferentie heb ik wél beloofd een stevig dossier op te bouwen. Ik heb echter niet gesproken over een versoepeling van de norm.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID): Mevrouw de minister, ik kan u bewijzen dat u uitdrukkelijk hebt meegedeeld de versoepeling van de norm te vragen omdat de analyses zouden bevestigen dat ons land uit de dioxinecrisis zou geraken voor eind augustus.

Minister **Magda Aelvoet**: Mijnheer de voorzitter, collega's, onze beslissing niet langer certificaten toe te kennen aan veilige bedrijven maar veeleer te kiezen voor certificaten na analyse heeft ervoor gezorgd dat al de grondstoffen van de verwerkende industrie pcb-vrij zijn.

Op die manier heeft de regering ervoor kunnen zorgen dat de problematiek van de 2 of de 20% geen rol meer speelt omdat de verwerkende industrie pcb-vrije grondstoffen gebruikt.

Het verschil tussen 2 en 20% is niet langer relevant.

Samen met de sector heeft de regering twee versoepelingen proberen uit te werken, enerzijds een versoepeling van het gebruik van buitenlandse grondstoffen en anderzijds een versoepeling inzake het aantal stalen.

De regering heeft er niet alleen voor gekozen de Europese beschikkingen na te leven maar ook een goed dossier samen te stellen tegen 24 en 25 augustus opdat een aantal sectoren van controle zouden kunnen worden vrijgesteld. Door het verzet van Spanje, Italië en Griekenland is ons dit niet gelukt.

De heer **Stefaan De Clerck** (CVP): Hebben deze drie landen ook problemen gemaakt bij vroegere crisissen?

Minister **Magda Aelvoet**: Spanje, Italië en Griekenland waren de drie landen die op 24 en 25 augustus niet op onze voorstellen wilden ingaan. Het Verenigd Koninkrijk stelde zich terughoudend op.

De heer **Stefaan De Clerck** (CVP): Waarom zorgen deze drie landen altijd voor problemen?

Minister **Magda Aelvoet**: Italië wil zijn eigen pcb-norm opleggen aan heel Europa.

Minister **Jaak Gabriels** : De houding van Spanje en Griekenland werd ingegeven door de strenge houding van de Europese Unie naar aanleiding van andere intoxicatieschandalen.

Op een bepaald ogenblik stelde Ierland zich eveneens terughoudend op. Dit had alles vandoen met de strenge houding van de vorige Belgische regering naar aanleiding van de dodelijke koeienproblematiek. Een harder standpunt is dikwijls verklaarbaar door de strenge houding van andere lidstaten bij vroegere crisissen.

Minister **Magda Aelvoet** : Mijnheer de voorzitter, collega's, een aantal leden hebben bemerkingen gemaakt met betrekking tot de labotesten. Tijdens de vakantieperiode werken een aantal labo's -net zoals een aantal bedrijven- aan een lager tempo. Eind juni werden ongeveer 3 000 onderzoeken per week uitgevoerd. In de tweede helft van juli, een ogenblik waarop er meer onderzoeken moesten worden uitgevoerd, daalde de capaciteit tot 1 600 onderzoeken per week.

We hebben de toegang tot de labo's geregeld. Dit was bijzonder belangrijk om zo veel mogelijk dieren te laten testen opdat ze op het juiste ogenblik zouden kunnen worden geslacht. Men heeft een strikte verdeling opgesteld tussen de verschillende sectoren en de onderdelen zoals de veevoerders. De regering heeft steeds contact gehouden met de veevoedersector. Meer nog, we hebben de sector aangespoord aan zelfcontrole te doen. De sector heeft een dossier terzake opgesteld en voert vanaf september zelf controles uit. Dit verheugt me omdat de veevoedersector aan de oorsprong van de hele problematiek ligt.

Een aantal controles moest worden voorbehouden om geblokkeerde bedrijven te kunnen vrijmaken. Op dit ogenblik is het aantal geblokkeerde bedrijven gedaald tot 270. De andere bedrijven zijn reeds vrijgemaakt. Het is niet correct te stellen dat er geen evolutie is.

Elke dag worden er bedrijven vrijgemaakt.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Dat aantal lag gisteren hoger dan vandaag.

Minister **Magda Aelvoet** : Dat is toch normaal.

Minister **Jaak Gabriels** : Wij testen de bedrijven die geblokkeerd waren a rato van 30 tot 60 eenheden per dag. Indien die bedrijven veilig blijken te zijn, dan

worden zij van de lijst geschrapt. Dat is toch evident. Die lijst is dus evolutief en wordt dag na dag korter, gelukkig maar.

De heer **Stefaan De Clerck** (CVP) : Mijnheer de minister, u zou mij uitleggen hoe u per bedrijf een beslissing kunt nemen.

Minister **Magda Aelvoet** : Wat de laboresultaten betreft, heb ik inderdaad vastgesteld dat men in hetzelfde bedrijf soms met verschillende resultaten wordt geconfronteerd. Voor het ene dier zijn die resultaten zus en voor het andere zo. Ik heb daarover met de specialisten gesproken en zij hebben mij bevestigd dat dit volkomen normaal is omdat het metabolisme van elk dier anders werkt. Bovendien kunnen de resultaten voor het hetzelfde dier ook verschillend zijn al naargelang de plaats waar het vet werd genomen. Het resultaat van de analyse van vet dat onder de huid werd genomen kan totaal verschillend zijn van het vet dat in de buurt van de darmen wordt genomen.

Er worden daarover verhalen verteld zonder eerst na te gaan - en dat is iets dat ik echt betreurt - of dit kan of niet, of dit ernstig is of niet.

Inzake de selectie van de labo's is men heel streng geweest. Dat is overigens de reden geweest waarom de opbouw van de capaciteit in die zomerperiode iets langer heeft geduurd dan ons lief was. Wij hebben daar wel heel veel voor gedaan, ook inzake de resultaten want we zijn kunnen uitgroeien tot ongeveer 5 000 tests per week terwijl we vertrokken zijn van 1 600. Dat is dus niet beloven en weinig geven, maar realiseren.

U zegt dat u niet wijsgeraakt uit de cijfers. Het totale aantal analyses bedraagt 7563. Daarin zijn er 4970 van varkensbedrijven, 808 van pluimvee, 395 van eieren, 618 van runderen, 92 van kalveren en 680 van producten. Ik begrijp dan ook niet goed waar het probleem zit. Ik vind dit een zeer klare opmaak van de lijst met de gegevens.

Er werd uiteraard gekozen voor een wijze van werken die de bedrijven in staat stelde zo maximaal mogelijk hun normaal ritme te behouden. Immers, als u een bepaald varkensbedrijf hebt van 500 dieren dan zitten daar meestal verschillende generaties bij elkaar. In dergelijke gevallen werd alleen het lot getest dat normaal binnen 10 dagen tot 2 weken slachtrijp was. Zo was het mogelijk dit lot effectief vrij te geven.

Terzake gebeurden dus binnen een enkel bedrijf niet alleen per lot maar ook in de tijd verschillende testen.

Vandaar dat we die tests vooral geconcentreerd hebben op de varkens- en pluimveebedrijven en minder op de runderen omdat ook de Europese Commissie en het Permanent Veterinair Comité van oordeel waren dat het niet nodig was zo'n hoog testpercentage te nemen aangezien men toch wel erkende dat de problemen lager lagen.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Die onderverdeling hebben wij niet gehad. Wij hebben dat cijfer alleen uit de pers.

Minister **Magda Aelvoet** : Als u die cijfers wenst, dan kunt u die hier meteen krijgen. Dat vormt voor mij geen enkel probleem.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Een andere vaststelling, mevrouw de minister, is dat begin augustus werd vooropgesteld dat analyses moesten gebeuren voor ongeveer 40 000 bedrijven.

Minister **Magda Aelvoet** : Indien men voor alle runderbedrijven - in totaal 48 000 - even intensief had moeten ingrijpen als voor de varkenssector en de pluimveesector, dan waren er inderdaad problemen ontstaan.

Ik word wel degelijk correct geïnformeerd, maar er komen zoveel details bij kijken en men wordt vaak met stukjes en brokjes geconfronteerd, waarvan men zich nadien afvraagt hoe de vork precies in de steel zit.

Ik kan u verzekeren dat men meermaals op onregelmatigheden stuit en telkens neemt men zich voor het nodige te doen om de desbetreffende artikelen aan te passen, maar nadien vergeet men dat.

Soms gebeurt het inderdaad dat niet alle details worden opgenomen en dan raakt men in dit soort situaties verzeild.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : In dat verband zou het toch logischer zijn mocht de regering op een ernstige manier communiceren met het parlement, niet alleen tijdens de vakantieperiode, maar ook daarbuiten. Zodra er gegevens beschikbaar zijn, zouden zij moeten worden bezorgd aan de parlementsleden, anders zullen wij in de komende weken en maanden even slecht met elkaar communiceren en dat kan toch niet de bedoeling zijn.

Minister **Magda Aelvoet** : Mevrouw Brepoels, ik heb er niet het minste probleem mee met u te communiceren en u alle nuttige documenten te bezorgen. Immers, ik heb deze vergadering vandaag niet vastgelegd.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mevrouw de minister, ware het dan niet aangewezen, zolang deze zaak niet is

opgelost, dat de regering aan de verenigde commissie voorstelt om op regelmatige basis en los van interpellaties en vragen, correcte informatie te verstrekken.

Minister **Magda Aelvoet** : Ik ben bereid om elke week naar hier te komen om informatie te verstrekken.

Voorts werden er vragen gesteld in verband met tests en onderzoeken op dieren uit het buitenland. Welnu, weken geleden reeds deelde de Eetwarenspectie duidelijk mee dat 10% van de buitenlandse producten in alle controles worden opgenomen. In dat verband werden enkele keren problemen vastgesteld: één keer met eieren uit Nederland, een andere keer met worstjes uit Frankrijk. De Eetwarenspectie nam toen contact op met de bevoegde administraties van voornoemde landen, maar toen bleek dat in beide gevallen ook Belgische bedrijven leverden aan het bedrijf in kwestie. De vraag was dus of de problemen van Nederlandse, Franse of Belgische oorsprong waren.

Wat de ham uit Denemarken betreft, dit is een totaal andere situatie. In feite ging het om Nederlandse varkensschouders en Deense hammen die waren ingevoerd door een Belgisch bedrijf en vervolgens uitgevoerd naar de Verenigde Staten. Omwille van het feit dat het ging om een Belgische exporteur, werden de goederen geblokkeerd aan de grens van de Verenigde Staten. De onderzoeken gebeurden aldaar. Hun onderzoeksresultaten werden aan de Belgische instanties overgemaakt en nagekeken door het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid. De Amerikaanse resultaten werden alsdan omgerekend via het Belgische systeem, rekening houdend met de indicaties opgenomen in de internationale literatuur.

De gegevens werden aan de pers medegedeeld en dit in overleg met alle betrokken partijen, zoals de minister van Landbouw, de eerste minister en de heer Dierickx die zich met deze zaken dagelijks moet bezighouden. De resultaten werden wel degelijk medegedeeld aan het Permanent Veterinair Comité; hun delegatie kon echter niet onmiddellijk worden ingelicht, precies omdat de afspraak is dat alleen eigen onderzoeksresultaten worden overgemaakt en geen resultaten van tests uitgevoerd in het buitenland. Wij hebben alles schriftelijk medegedeeld.

Dat men in Nederland steigert omdat men geen twee bladzijden kan lezen, dat zijn dingen die gebeuren. Hoe dan ook, in België werd alles correct

geïnterpreteerd; de cijfers waren duidelijk: Denemarken werd lichtjes positief bevonden en Nederland negatief. Ik heb dan ook helemaal geen excuses aangeboden; ik heb gezegd "dat staat er niet en lees zoals het er staat".

Minister **Jaak Gabriels** : Mevrouw, indien u het parlement ondervraagt naar de juiste toedracht van de zaak, dan mag ik van uw ook vragen een onderscheid te maken tussen fictie en realiteit.

Bepaalde berichten zijn misschien doorspekt met onderdelen van fictie. Ik zal u straks een correct antwoord geven op deze vraag.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok) : Iedereen heeft het zo begrepen, maar het staat er niet.

Minister **Magda Aelvoet** : Neemt u mij niet kwalijk, maar de Belgische pers heeft de gegevens volkomen correct geïnterpreteerd, in die zin dat er alleen sprake was van licht positieve resultaten wat Denemarken betreft en negatieve resultaten voor Nederland. In de Nederlandse pers werden de positieve en negatieve resultaten fifty-fifty verdeeld.

De heer **Paul Tant** (CVP) : De minister van Landbouw heeft nadrukkelijk gezegd dat wij zouden opkijken van de resultaten.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok) : Misschien heeft men het niet gelezen, maar dan toch zo begrepen.

U zei "het staat er niet", maar zei u dat ook aan uw Deense collega?

Minister **Jaak Gabriels** : Het middagnieuws op VRT van 23 augustus gaf een interview weer waarbij letterlijk werd gezegd dat indien men aan testen zou onderwerpen diegenen die afgenomen hebben aan de haard van de vervuiling die tot alle contaminaties heeft geleid, de ontdekkingen verbazend zouden kunnen zijn.

In de toelichting - die uiteraard niet werd uitgezonden - zei ik dat het niet opgaat te veronderstellen dat contaminatie voortkomende uit dezelfde bron, ophoudt aan de grens.

De dag nadien verspreide minister Aelvoet een communiqué van twee bladzijden, waarop de resultaten van de tests werden vermeld. De Nederlanders maakten zich blijkbaar druk om de eerste bladzijde; zij dachten dat in Nederland voedsel werd verspreid met een te hoog pcb-gehalte.

Ik nam met mijn Nederlandse collega contact op om hem de juiste toedracht van de zaak te geven en hem te wijzen

op het misverstand en ik heb hem gezegd dat hetgeen in de Nederlandse pers was verschenen niet overeenkwam met de inhoud van het communiqué dat door het departement van Volksgezondheid was verspreid; immers, op bladzijde 2 van het communiqué werden de resultaten van de tests uitdrukkelijk vermeld.

Mijn Nederlandse collega verzocht mij hem dit per fax te verzenden. Dat is wat er gebeurde, niet meer of niet minder. Dat heeft dus niets te maken met het aanbieden van verontschuldigheden, maar enkel en alleen met het verstrekken van juiste gegevens en met het ophelderen van een misverstand.

Mocht men het communiqué volledig hebben gelezen, dan zou er geen misverstand zijn ontstaan.

Minister **Magda Aelvoet** : Wat het probleem betreft dat zich vorige week voordeed te Zottegem, waarbij wij werden geconfronteerd met het verschrikkelijke feit dat, ter gelegenheid van de inspectie van de Europese Commissie, die op voorhand was aangekondigd, de onafhankelijke dierenarts die daar werkte op contract met het Instituut voor Veterinaire Keuring, aldaar verklaarde dat hij certificaten had afgeleverd zonder dat de resultaten van de analyses voorhanden waren.

Vorige week reeds troffen wij een aantal maatregelen. De schorsing is de eerste stap in de procedure tot ontslag. Aan de 'kringhoofden' werd medegedeeld dat de procedure voor ontslag is ingezet, waarbij de schorsing de eerste fase is. Uiteraard moet er een enquête plaatsvinden, moeten de rechten van de verdediging worden gerespecteerd.

Wat de structuur betreft binnen het IVK dat verantwoordelijk is voor de controle op de controle, werd beslist de frequentie van de controlemomenten te verhogen, zodat er een beter zicht is op de reële uitvoering van de richtlijnen. Bovendien moeten de 'kringhoofden' op verplaatsing gaan om na te gaan of een dergelijke situatie zich in het verleden reeds voordeed.

Hoe dan ook, alle details kunnen worden gevonden in het perscommuniqué dat in dit verband werd verspreid.

Voorts wens ik de aandacht erop te vestigen dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen een dierenarts die opdrachten uitvoert in een slachthuis en een dierenarts die onder eed testen moet uitvoeren op landbouwbedrijven.

Onterecht werd gezegd dat alle moeilijkheden voorspelbaar waren en dergelijke. Welnu, mijnheer Annemans,

dit had betrekking op de problematiek van dierenartsen op landbouwbedrijven die testen uitvoeren op levende dieren. Maar terzake gaat het om een keurder die certificaten aflevert in een slachthuis, uiteraard naargelang van de binnengekomen resultaten. Laat dit duidelijk zijn.

Een van de twee hoofdlijnen van de gevoerde strategie op Europees vlak bestaat erin, in zeer nauw contact met Europa, ervoor te zorgen zo snel mogelijk de situatie te normaliseren. Een genormaliseerde situatie betekent uiteraard niet dat de ingestelde controles worden afgeschaft, maar dat op een lager niveau een soort van onderhoudscontrole in stand zal moeten blijven om eventuele nieuwe ontsporingen te vermijden. Het is evident dat de situatie onhoudbaar zou worden, mocht het ritme van de voorbije weken moeten worden volgehouden. Immers, dit legde een zware last op ieders schouders, zowel voor de bedrijven als voor de consumenten die met een onveilig gevoel zaten opgescheept. Uit deze situatie moeten wij uiteraard zo snel mogelijk geraken.

Wat de relatie met Europa betreft, kan in twee richtingen worden gewerkt, enerzijds door ervoor te zorgen dat de zaak functioneert en anderzijds door te zorgen voor een evolutie op het vlak van het toepassingsveld. Er bestaat goede hoop dat ons dossier, op de volgende pbc-vergadering, meer succes zal kennen dan de vorige keer. Dat hangt echter niet alleen van ons af.

Ik kom nu tot de tweede hoofdlijn van de strategie. Wij hebben gemerkt dat er ook pcb- of dioxineproblemen rijzen in andere landen en in verband met andere producten die echter evenzeer in de voedselketen kunnen terechtkomen. In dat verband verwijs ik naar de vis uit de Baltische zee, naar het vismeel, naar de problemen in Frankrijk in verband met rioolslib, naar problemen in Duitsland, en andere. Op dat vlak groeit er een Europees dossier waar men niet meer omheen kan en dat in feite een algemeen probleem vormt waarover de Europese Unie zich zal moeten buigen.

Naar aanleiding van ons bezoek aan Italië hebben wij ook een werkbezoek gebracht aan het ISTR, een research-centrum gefinancierd door de Europese Gemeenschap, waar wordt gewerkt aan de problemen in verband met pcb's en andere contaminaties in de voeding, alsook aan voorstellen inzake gemeenschappelijke Europese normen.

Als men functioneert binnen één kader, dan moeten er gemeenschappelijke Europese normen worden opgesteld. Op dat vlak is het al te gek te moeten

vaststellen dat Nederland waar een pcb-norm van 310 wordt aanvaard, geen problemen heeft om naar Italië uit te voeren, terwijl België, die een pcb-norm van 200 hanteert, wel problemen ondervindt. De Europese Commissie weet ook wel dat er een en ander moet veranderen en dat er Europese normen moeten worden uitgevaardigd.

Tot slot nog dit. De verschillende Europese landen tonen een positieve belangstelling voor het initiatief tot oprichting van een federaal agentschap voor voedselveiligheid. Daarover werd uitvoerig gesproken, onder andere met de Italiaanse minister van Volksgezondheid. Dit wordt beschouwd als een signaal van België om zich op een structurele manier in te zetten om te komen tot een degelijke situatie.

Het ontwerp werd begin augustus neergelegd.

Ik heb het advies nog niet ontvangen. Zodra ik het in mijn bezit heb, zal ik ervoor zorgen dat het ontwerp aan het parlement wordt overgemaakt.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, deze crisis zorgde voor enigszins verwarrende geluiden. Dat is logisch en wel om volgende redenen.

Ten eerste, deze crisis evolueert en naargelang men zich voornamelijk bijna dagelijks de stand van zaken mede te delen, is het evident dat ook die evolueert. Doordat de pers zeer kort op de bal speelt, kan er verwarring ontstaan omdat sommige elementen vandaag overleefd staan, maar morgen reeds achterhaald blijken te zijn.

Het Europese wantrouwen is ontstaan omdat onze vorige regering pas meer dan een maand na het incident informatie verstrekke over het ontstaan ervan. Dit leidde tot die bepaalde attitude van Europa omtrent de evolutie van de crisis. Tussen de houding al onze voorgestelde steunmaatregelen te weigeren en de aanvaarding van de toepassing van artikel 87, paragraaf 2, waardoor volledige schadevergoeding mogelijk is, ligt anderhalve maand. Dat verklaart gedeeltelijk de verwarring en de wijzigende omstandigheden waarin beslissingen tot stand komen.

Ook zeer belangrijk is dat de strategie is gewijzigd. Aanvankelijk hielden wij er dezelfde logica op na als de vorige regering, met name trachten de oorsprong van de contaminatie vast te leggen. Die werd toen beperkt vastgelegd tussen 15 januari en

31 januari. Nadien hebben wij nog 349 stalen van veevoerders laten onderzoeken, waaruit bleek dat er ook nog in maart sprake was van contaminatie. Het nagaan van de bedrijven tijdens deze korte periode was zeer onvoorzichtig omdat men had kunnen vermoeden dat diervoeders niet alleen door fabrikanten worden verdeeld, maar ook door detailhandelaars en dat het in productie komen ervan soms wat kan aanslepen. Vandaar dat ook nadien nog contaminatiehaarden ontstonden die aan de lijst moesten worden toegevoegd, hetgeen Europa opnieuw op stang joeg. Men ging er immers van uit dat wij de crisis niet onder controle hadden aangezien de lijst met verdachte bedrijven toenam.

Dat was de eerste strategie. Daarvan zijn wij echter afgestapt. Zoals minister Aelvoet reeds zei, zijn wij toen overgegaan naar het uitschrijven van certificaten op basis van analyseresultaten. Dat was de enige goede houding die slechts groeide in de loop van de weken. Immers, mochten wij de eerste strategie hebben doorgezet en mochten er nog verdachte bedrijven op de lijst zijn bijgekomen, dat zou zulks hebben geleid tot een totaal embargo.

Wat tevens zorgde voor verwarring is het feit dat er geen Europese normen zijn inzake dioxine en pcb's. Sommige landen hebben wel normen, weliswaar verschillend van de onze, maar de meeste landen hebben er geen. Op dat vlak is een evolutie aan de gang. De nieuwe commissaris van Nederland pleitte immers voor de oprichting van een Europees Agentschap inzake voedselkwaliteit. Thans is een evaluatie aan de gang.

Mevrouw Brepoels zei terecht dat er aanvankelijk een verbod was voor het inschakelen van buitenlandse labo's. In ons land is het zo dat dat slechts geaccrediteerde laboratoria testen kunnen uitvoeren. De procedure tot accreditatie duurt normaal twee jaar. Tijdens de crisis konden wij hiervan gelukkig afwijken via een versnelde procedure die slechts 14 dagen in beslag nam.

Waarom was men in het verleden zo streng ? Op de lijst verschenen bepaalde laboratoria waartegen de overheid een procedure moest inzetten omwille van de onbetrouwbaarheid van hun praktijken. Daarom was men zeer voorzichtig. Tijdens de crisisperiode kregen wij aanbiedingen van bepaalde laboratoria waarvan ik de namen niet zal noemen, die een en ander beloofden, maar na onderzoek bleek dat destijds tegen hen

door de overheid een procedure werd ingesteld. Wellicht verwacht niemand dat wij op dat soort laboratoria een beroep zouden doen.

Precies door het ontbreken van normen terzake waren er onvoldoende uitgeruste en door de overheid geaccrediteerde laboratoria. Pas toen na enkele weken bekend was dat ook buitenlandse laboratoria testen konden uitvoeren, werden deze aan de lijst toegevoegd.

Mocht de rundersector dezelfde testen hebben moeten ondergaan die vereist waren voor de pluimvee- en varkenssector, dan kon onze testcapaciteit dat niet aan. 48 000 kleine en grote runderbedrijven kunnen onmogelijk worden aangepakt via dergelijke testmethoden.

Ik zal thans expliciet uitleggen hoe wij tewerkgaan, om duidelijk te maken dat hierover niets geheimzinnigs bestaat.

Het is de bedoeling van deze regering om de schaderegeling en de overbruggingskredieten te bepalen en de dossiers zo snel mogelijk af te handelen. Het is evident dat indien, zoals bepaald in artikel 87 paragraaf 2, deze aangelegenheid door Europa als een noodgeval wordt beschouwd en als 100% vergoedbaar, zulks impliceert dat er ook slechts 100% mag zijn. Dat betekent dus dat de overbruggingskredieten die werden toegekend in mindering worden gebracht van de totale steunmaatregelen die een bepaald bedrijf bij aangifte van schadevergoeding kan krijgen. Er kan dus niet meer dan 100% worden uitgekeerd, zo niet is dit in strijd met de concurrentieregels en daaraan is Europa - terecht - gevoelig.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Is het zo dat de regering, zodra men een schadevergoeding bepaalt voor het opruimen, die niet nu zou uitbetalen, maar in relatie zou brengen op het ogenblik dat men een overbruggingskrediet aanvraagt ?

Minister **Jaak Gabriels** : Nee. Het enige waar wij mee zaten waren liquiditeitsproblemen. Vandaar dat de regeling van regeringscommissaris Willockx met de banken erin bestond zo snel mogelijk goedkoop geld te kunnen geven aan deze bedrijven. De looptijd van de overbruggingskredieten is zeven jaar en bedragen 5 miljoen frank. De eerste twee jaar is er geen aflossing van kapitaal vereist. Daarvoor werden een aantal criteria bepaald. Voor de schadedossiers waarvoor een vergoeding wordt uitgekeerd zijn de criteria nog niet vastgelegd. Het zou kunnen dat het om dezelfde criteria gaat. Wij gaven opdracht aan de sector om samen met

de administratie en het kabinet na te gaan in hoever wij een regeling kunnen vinden en criteria kunnen vastleggen, rekening houdend met de macro-economische criteria - dus de totale omvang van de crisis - en de micro-economische criteria.

Hoe kan een bepaald dossier beantwoorden aan de algemene regels ? Men moet natuurlijk duidelijk maken wie wij willen steunen.

In het Vlaams Parlement werd ter gelegenheid van de discussie over het mestactieplan, de vraag gesteld wat al dan niet integratiebedrijven zijn. Hiermee moeten wij rekening houden willen wij dat ook de kleine ondernemingen profiteren van de steunmaatregelen.

Er werd berekend dat maximum 30% van de bedrijven kleine en middelgrote ondernemingen zijn en dat bijna 70% van de bedrijven integratiebedrijven zijn. In dat verband zijn de zaken nog niet uitgeklaard. Het zal echter niet gemakkelijk zijn om alles volkomen sluitend te maken. Ik hoop dat wij zo snel mogelijk een oplossing vinden of minstens in bepaalde marges voorzien, waarbij de graad van afwijking zo klein mogelijk is.

(Onderbreking van de heer Paul Tant)

De **voorzitter** : Mijnheer Tant, u krijgt straks de kans om het woord te nemen, anders lopen we het risico dat er nog interventies komen.

De heer **Paul Tant** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe een zeer punctuele vraag te stellen in verband met het antwoord van de minister. Het gaat er mij alleen om duidelijkheid te krijgen inzake de geïntegreerde bedrijven. U dient te beseffen dat een aantal van de familiale bedrijven gedeeltelijk in dit systeem is terechtgekomen, zuiver uit noodzaak om nog iets te kunnen verdienen. Omwille van een principe kan men deze mensen echter niet in de kou laten staan.

Minister **Jaak Gabriels** : Ik heb gezegd dat wij hier nog niet uit zijn. Anderzijds stel ik duidelijk dat men heel voorzichtig moet zijn. De Belgische voorvolking aanvaardt immers niet dat de steunmaatregelen diegenen die van deze zaak beter zijn geworden ten gunste komen. Intussen heb ik niet alleen de voederbedrijven maar ook de vetsmelterijen aan de klaagmuur zien staan. Deze laatsten beklagden zich omdat de sector bijna in elkaar is gestort. Wij moeten heel voorzichtig zijn. Als wij

geld van de belastingbetaler uitgeven voor diegenen die de crisis veroorzaakten, zijn we op een verkeerde manier bezig. Wij moeten de zaken dus eerst goed definiëren.

Er zijn nog een paar andere punten. Mevrouw Brepoels, ik juich het ten zeerste toe dat de mengvoederbedrijven en hun groeperingen nu testen willen uitvoeren. Ik had liever gezien dat zij dat vroeger reeds gedaan hadden. Het departement Landbouw zal echter steeds in eigen testen voorzien om na te gaan of hun testen wel betrouwbaar zijn en of we op dezelfde golflengte zitten.

(Onderbreking door mevrouw Frieda Brepoels)

Dat is evident. Anders zullen we een groot geheel van testen krijgen, met alle gevolgen van dien. Zo kan de betrouwbaarheid van het systeem in vraag worden gesteld. Dat willen wij niet laten gebeuren.

Vorige week hebt u in de krant kunnen lezen dat wij alle bedrijven, ook diegene die alleen voor de binnenlandse markt werken, hebben opgeroepen om de testen aan te vragen. Wij willen tegen 15 september zowel de binnenlandse als de buitenlandse consumptie onder controle hebben. Dit is mogelijk omdat de testcapaciteit hiervoor aanwezig is. Straks kom ik terug op de procedure, iets waarover ook de heer De Clerck vragen stelde. Wij hebben de bedrijven meegedeeld dat zij best nu van de gelegenheid gebruik konden maken om testen aan te vragen omdat de labo's ons meldden dat zij stilaan ruimte begonnen te krijgen. Als men dat niet doet, dreigen er twee circuits te ontstaan, één van vlees mét een certificaat en één van vlees zonder certificaat. Ik hoop u de gevolgen daarvan voor de prijszetting niet te schetsen. Wij hebben de bedrijven gewaarschuwd dat zij zo de grootste problemen kunnen krijgen en hen ertoe aangespoord de testen aan te vragen. Ik weet dat er intussen heel wat aanvragen zijn gedaan. De cijfers bewijzen dit trouwens. Bij de varkensbedrijven zijn er reeds 5 000 van de 8 000 getest. Ook bij de andere bedrijven zien wij dit aantal groeien.

Men vroeg ook of er nog een ander circuit bestond naast dat van Verkest en Fogra. Ik kom hier straks uitgebreid op terug, maar ik wil er wel op wijzen dat u een onderscheid dient te maken tussen fictie en realiteit. In de loop van deze crisis zijn er heel wat verhalen verspreid, soms zelfs indianenverhalen, over mogelijke nieuwe contaminatiehaarden. Niet alleen de departementen Landbouw en Volksgezondheid maar ook het parket stelt vast dat alle

gevallen terug te voeren zijn tot dezelfde contaminatiehaard, namelijk Verkest en Fogra. Ik heb niet alleen vertrouwen in mijn administratie maar ook in het gerecht dat dezelfde these onderbouwt.

Men vroeg hoe wij zo optimistisch kunnen zijn om te stellen dat de crisis eind volgende week voorbij zal zijn. Wij hebben eerst meer dan 2 000 bedrijven geblokkeerd op basis van de oude procedure die gevolgd wordt als men een haard van contaminatie vaststelt. Vandaag moeten nog slechts 240 varkensbedrijven worden vrijgegeven. De opvolgingscommissie, die bestaat uit onafhankelijke controleurs, moet hierover een beslissing nemen. Men heeft mij verzekerd dat de blokkering eind volgende week definitief ten einde zal zijn. Dit is de reden voor ons optimisme.

Wij hebben steeds gevraagd om de rundsector vrij te stellen. In eerste instantie wou Europa daar niet op ingaan, vooral omwille van het onvoorstelbare wantrouwen dat was ontstaan omdat er in de eerste maand geen inlichtingen werden gegeven over de oorzaak van de crisis. Ik stel vast dat als er in Frankrijk problemen ontstaan met afvalslib, men dit meteen meldt. De inspectie komt ter plaatse en deze bladzijde wordt omgeslagen tot bepaalde onderzoeken tot resultaat hebben geleid. Er komt echter geen sanctie omdat men Europa meteen inlicht. Toen in Duitsland problemen zijn ontstaan, ook in verband met dioxine, meldde men dat en kwamen er geen aparte sancties. Dergelijk crises kunnen zich overal voordoen. Als men het dioxineprobleem onmiddellijk had gemeld, dan had men wellicht op meer goodwill van Europa kunnen rekenen.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Dit is dus de schuld van de vorige regering ?

Minister **Jaak Gabriels**: Ik wil hier niemand beschuldigen. Ik zeg alleen dat de Europese instanties stellen dat zij laattijdig op de hoogte werden gebracht en dat zij de lijst permanent zagen uitbreiden. Mijnheer Annemans, als u zo'n specialist bent, waarom hebt u dan geen vraag gesteld over het monitoren en traceren van de bedrijven op basis van deze procedure ?

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Ik heb helemaal niet beweerd dat ik een specialist terzake ben.

Minister **Jaak Gabriels**: Wij hebben gevraagd ten minste een groot deel vrij te stellen. Onderdelen van de rundsector zijn zeker vrijstelbaar, op basis van

objectieve argumenten. Ik denk bijvoorbeeld aan de nuchtere kalveren - de kalveren die nog geen ander voedsel tot zich hebben genomen dan de moeder-melk - die worden geëxporteerd om te worden vetgemest. Ik denk ook aan de meer dan 400 onderzoeken die over de vetkalveren werden gedaan en die alle een negatieve uitslag vertoonden. Ook de melkkoeien zouden mogen worden vrijgegeven omdat de dioxinetests op de melk geen problemen vertoonden.

Als deze drie groepen worden vrijgesteld, dan is meer dan de helft van de rundsector vrijgesteld.

Die procedure werd door Europa aanvaard. Ik geef zo dadelijk nog een antwoord op de vragen van de heer De Clerck in verband met de concrete aanpak, want 48 000 testen uitvoeren is onmogelijk. Gelukkig heeft Europa onze procedure aanvaard.

Ten eerste, er is de capaciteit van de tests die ons toelaat tegen 15 september de binnen- en buitenlandse consumptie te testen.

Ten tweede, er zijn de resultaten van de keuring, waarbij van de aanvankelijk meer dan 2 000 geblokkeerde bedrijven, eind deze week een groot aantal kan worden vrijgegeven.

Ten derde, 299 willekeurig gekozen bedrijven werden gescreend. Het resultaat hiervan is dat slechts één van deze bedrijven een positieve uitslag tussen 200 en 500 nanogram noteerde. De andere bedrijven vielen onder de gestelde norm van 200 nanogram.

Ik kan hieruit een aantal besluiten afleiden. Ten eerste, tegen eind volgende week kunnen de geblokkeerde bedrijven worden vrijgegeven.

Ten tweede, voor de rundsector kan een dossier worden opgesteld om Europa ervan te overtuigen dat wij ook deze situatie onder controle hebben.

Ten derde, wij hebben duidelijk bewezen dat wij de uitvoering van de tests voor binnen- en buitenlandse consumptie onder controle hebben.

De crisis is hiermee dus onder controle.

Het betekent natuurlijk niet dat daarmee alle nadelen van de crisis opgelost zijn. Het is nogal evident dat de opvolging van de genomen maatregelen dient te worden voortgezet.

Wat houdt die opvolging in ? Ten eerste, wij trachten na overleg met Europa die regeling goedgekeurd te krijgen.

Ten tweede, de schadevergoeding aan de sectoren op basis van de genomen beslissingen zal worden uitbetaald. Het

zal concreet en duidelijk in de dioxinewet worden gegoten. De opkoopregeling, die wij zowel in het binnen- als het buitenland hebben bedongen, geraakt ook stilaan onder controle.

Mijnheer De Clerck, u hebt aangehaald dat er een absolute chaos is. De toestand is natuurlijk verwarrend. Als instanties van overal in de wereld plots zeggen dat zij ons vlees niet aanvaarden, dan hebben wij die toestand niet meteen onder controle. Wij hebben ervoor gekozen dat het vlees ter plaatse zou worden vernietigd. Er werden reeds verscheidene handelsmissies op de sporen gezet. Een ervan heeft Zuid-Oost-Azië aangedaan. Nog andere handelsmissies zijn onderweg. Wij proberen zo snel mogelijk de toestand onder controle te krijgen. Veel hangt ook af van de goodwill van die landen. Landen als Japan en andere Aziatische landen zijn nog niet bereid onze melkproducten af te nemen. Andere landen wensen dat wel te doen.

Mijnheer De Clerck, het wantrouwen van Europa kan moeilijk volkomen op de schouders van deze regering worden geschoven. Ik heb daarstraks de reden van het ontstaan van dit wantrouwen gesitueerd. Vanaf onze eerste contacten met het Permanent Veterinair Comité of met de Europese Commissie hebben wij bij verschillende landen heel duidelijk hun wantrouwen kunnen aanvoelen.

Wat telt is dat uit deze situatie de nodige lessen worden getrokken. Al de rest is literatuur en historiek. Wij moeten er de nodige lessen uit trekken hoe in de toekomst de communicatie aan te pakken. Het feit dat de federale regering zowel als de Europese Commissie in Brussel resideren, maakt ons nog gevoeliger aan dergelijke berichtgeving. Mochten wij in het zuiden van Europa wonen, zouden sommige berichten niet tot hetzelfde resultaat hebben geleid. Nu houdt men als het ware met een vergrootglas ons reilen en zeilen in de gaten.

Het komt er dan ook op aan een goede strategie op te zetten met het Europees Permanent Veterinair Comité en goede contacten te houden met de Europese Commissie en zodoende op basis van concrete gegevens en cijfers hen ook te overtuigen.

U hebt over de tests gesproken. Ik zal u meegeven hoe dat concreet gebeurt om duidelijk te maken wat precies wordt getest.

Voor de varkenssector wordt per bedrijf een mengstaal van drie varkens gemaakt. Op die manier hebben wij al 5 000 van de 8 000 varkensbedrijven onder controle.

Voor de pluimveesector worden per bedrijf mengstalen gemaakt van verschillende kippen. Een andere mogelijkheid is het nemen van stalen van dooiers, waarbij de norm wordt gehanteerd van 100 gram vet op 100 gram dooiers.

Bij de rundersector gaat het er anders aan toe. Wij stelden het Permanent Veterinair Comité voor om de procedure te volgen waarbij 7 runderen op 500 zouden worden getest. Deze procedure werd aanvaard.

Er is dus geen enkel probleem aangaande de procedure. Europa vraagt ons ook niet meer de procedure te wijzigen.

Ik heb reeds gezegd dat de houding van de Europese instanties ten opzichte van het begin van de crisis enorm is gewijzigd.

Mijnheer Tant, u stelde een vraag over de definitie van integratoren en niet-integratoren. Ik begrijp uw vraag en ik beaam dat er rekening mee moet worden gehouden. Het uitgangspunt is erop toezien dat de schadevergoeding terecht komt daar waar zij moet terecht komen. Wij moeten trachten daarvoor de juiste maatregelen te vinden.

De heer **Stefaan De Clerck** (CVP) : Wat gebeurt er met de landbouwbedrijven die geconnecteerd zijn met de zogenaamde integratoren ?

Minister **Jaak Gabriels** : Wij hebben de goedkeuring van Europa gekregen om de 100%-vergoeding - de toepassing van artikel 87, par. 2- alleen op de landbouwbedrijven toe te passen.

De heer **Stefaan De Clerck** (CVP) : En een landbouwbedrijf dat werkt voor een integrator ?

Minister **Jaak Gabriels** : Dat heeft Europa niet omschreven. In Europa is de landbouwdefinitie veel ruimer dan bij ons het geval is. Daarom maakt dit voor hen niet uit. Wij evenwel moeten nog nagaan tot hoever wij daarin gaan. Wij zijn nu aan het onderzoeken om zowel macro- als micro-economisch duidelijk te maken hoe wij rechtvaardigheidscriteria kunnen inbouwen om alzo ervoor te zorgen dat het geld daar terecht komt waar het moet terecht komen. Het wettelijk principe zal worden vastgelegd. De uitwerking ervan zal nadien volgen. Een aantal ministeriële besluiten voor de uitvoering in de praktijk zal aanvullend op die wet worden uitgewerkt. In een wet kan immers niet alles worden ondergebracht.

Mijnheer Annemans, gewone toepassingen van het principe dat reeds in de wet is opgenomen, kunnen via ministerieel besluit worden aangepast.

Mijnheer Annemans, uit uw opmerking kan ik afleiden dat u soms ook verwarrend bent. U hebt het over 83 miljoen frank voor het personeel van de labo's. Gedurende bijna drie maanden heeft dit personeel bijzonder hard gewerkt, want deze crisis situeerde zich in volle vakantieperiode. Toen dit niet meer houdbaar werd, hebben wij op contractuele basis en gradueel tot het einde van dit jaar in een 70-tal personeelsleden voorzien om de administratie bij te staan en om de verschillende procedures te coördineren. Bij de aanvang was er kritiek over de trage werking van de opvolgingscommissie voor het vrijgeven van de geblokkeerde bedrijven. Wij hadden én te maken met het overwerkt zijn van die administratie én met ondercapaciteit in de labo's omdat deze crisis in volle vakantieperiode woedde. Om die redenen moest 83 miljoen frank worden vrijgemaakt. Er was ook 38 miljoen frank nodig voor de aankoop van materiaal voor onze twee rijkslabo's te Brugge en Tervuren om de testcapaciteit in het totaal met 300 eenheden per week te verhogen. Deze investering is zeker verantwoord met het oog op het op peil houden van die capaciteit in de toekomst.

Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, via een persbericht heb ik reeds gereageerd op een persartikel verschenen in "De Morgen" op 10 augustus 1999, met de hoofding "Nieuw besmet veevoederbedrijf ontdekt". Mevrouw Brepoels verwijst hiernaar in haar vragen.

Met genoegen wil ik mijn standpunt voor deze vergadering herhalen. Begin juli werd met het toenmalig kabinet van Volksgezondheid afgesproken om enkel nog te werken op basis van gevalideerde resultaten, dus na tegenonderzoek en na beoordeling door een validatiecommissie. Is het resultaat van een pcb-test boven de 200, maar beneden de 500, zijnde de norm van de Wereldgezondheidsorganisatie, dan gebeurt er een dioxine-proef. Is het resultaat boven de 500, dan wordt er meteen opgeruimd. Dat is de afspraak die werd gemaakt. Verwarring is er ontstaan voor een van die bedrijven, waar trouwens tegenproeven hebben bewezen hoe relatief het is op bepaalde berichten voort te gaan. Twee tegenproeven van het VITO gaven hetzelfde resultaat als dat van de eerste proef. Dit om u te garanderen dat er gewerkt wordt op basis van solide gegevens.

Bij vaststelling van positieve resultaten, worden het voeder en de bedrijven getraceerd en geëvalueerd.

Bij de firma Dossche werden naar aanleiding van de rijkswachttactie begin juni 28 voederstalen onderzocht. Een staal was positief. Op 8 juli werd het resultaat van het tegenonderzoek 1 300 nanogram/pcb bevestigd door het labo. In een overzichtsnota van de administratie van 13 juli - één dag voor het aantreden van de nieuwe regering - wordt gesteld dat "indien het om een geringe overschrijding gaat met 100 nanogram per gram vet en een lage inneming van het vet in het betrokken varkensvoer, met 0,15%, is de kans dat varkens boven de norm zouden zitten erg klein." Dit werd ons zo door specialisten meegedeeld.

Op 6 augustus is de lijst van de varkensbedrijven beschikbaar die het bewuste voeder kregen. Het betreft een twintigtal bedrijven. Dan werd beslist om de bedrijven niet te blokkeren, maar om een aantal zeugen te onderzoeken die het bewuste voeder hebben gegeten. Reeds op 17 juli werd het probleem Dossche in een nota aan de Ministerraad vermeld. Geen enkele poging werd dus ondernomen om dit "kleine probleem" in de doofpot te stoppen.

Ik kan u ook meedelen dat de interpretatie van de administratie juist blijkt te zijn. Alle onderzochte stalen van vet van zeugen die van het betrokken voeder hebben gegeten, zijn inmiddels negatief gebleken. Het is duidelijk dat contaminatie bij het bedrijf Dossche geen enkel gevaar heeft opgeleverd voor de volksgezondheid. Het profiel pcb-klant van Verkest wijst erop dat de besmetting is terug te brengen tot Verkest. Ik ben het met u volkomen eens dat dergelijke primeurs in bepaalde pers grote schade kunnen aanrichten aan onze internationale geloofwaardigheid.

Geachte collega's, ik hoop u met mijn antwoord overtuigd te hebben dat de inhoud van dat artikel niet correspondeert met de feiten.

De **voorzitter** : Mevrouw Frieda Brepoels heeft het woord.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb nog twee vragen.

Ten eerste, mijnheer de minister, u hebt uitgelegd wat men doet als de normen van 200 en 500 worden overschreden. Maar hier hebben wij het over veevoeder waarvoor de norm op 1 000 microgram per kilo vet was vastgelegd.

Uit de oorspronkelijke analyse leren wij dat het om een hoeveelheid van 1 869 microgram per kilo vet ging, volgens een tegenanalyse om 1 300 microgram per kilo vet. De norm was dus overschreden. Welke maatregelen hebt u in dit verband genomen? Overigens verscheen dit verhaal niet alleen in een krant. Het werd bevestigd door een medewerker van minister Van den Bossche die in de vorige regering bevoegd was, en van minister Aelvoet, wat het artikel toch enige geloofwaardigheid gaf. Welnu, uw antwoord staat haaks op de verklaring van de heer De Ridder dat er niets is gebeurd, hoewel de vorige regering op 5 juli had afgesproken dat, zodra de norm van 1 000 microgram per kilo vet werd overschreden, de betrokken bedrijven zouden worden geblokkeerd. Begrijp me goed: ik pleit daarvoor niet. Ik haal dit enkel aan om deze vreemde werkwijze aan te klagen.

Ten tweede, u hebt mij niet geantwoord op mijn vragen in verband met de problematiek van de cementovens. Misschien kan de minister van Volksgezondheid mij een toelichting geven.

Minister Jaak Gabriels: Mijnheer de voorzitter, laat ik kort op de eerste vraag antwoorden.

De hoeveelheid vet die in veevoeders wordt gebruikt, is bepalend voor het percentage. Hier bedroeg dat slechts 0,15%. Vandaar dat er geen onmiddellijk gevaar leek. De bemonstering van de zeugen, die wij achteraf hebben uitgevoerd, leerde ons dat de inzichten van de administratie juist waren, want ze heeft een negatief resultaat opgeleverd.

Bovendien vormde dit zogenaamde nevalgiek feit op het moment dat het bekendgemaakt werd, geen zorgen meer. Immers, wij waren al bezig testen uit te voeren om de dioxinevrije bedrijven attesten te verstrekken. Er kon dus toen geen vlees met zulke waarden meer worden uitgevoerd; wel kon het op de binnenlandse markt terechtkomen. Maar daarvan is gebleken dat er geen enkel probleem was en dat de oorspronkelijke inzichten correct waren.

De voorzitter: De minister heeft het woord.

Minister Magda Aelvoet: Mijnheer de voorzitter, wat de problematiek inzake de cementovens betreft, deel ik u mee dat wij thans onderhandelen met Rendac in verband met de verwerking en de capaciteit die het bedrijf kan verwerken. Gisteren werd een probleem gemeld met voorverpakte goederen. De zaak is dus nog niet afgerond.

De Vlaamse regering heeft er wel de aandacht op gevestigd dat de verbranding in cementovens problemen met zich kan brengen. Wij zullen dat verder onderzoeken. Alleszins zijn de normen in Wallonië verschillend van deze in Vlaanderen.

Wat mij betreft, kan er uiteraard niet worden gekozen voor een oplossing die ernstige problemen veroorzaakt, maar wij werken daaraan.

Minister Jaak Gabriels: Mijnheer de voorzitter, sta mij toe hieraan het volgende toe te voegen.

De Waalse regering had reeds beslist dat de cementovens zouden worden gevorderd om het afval te verbranden. Deze ovens liggen allemaal in het Waalse Gewest.

Alleszins heeft men ons verzekerd dat er geen enkel probleem is, omdat de temperatuur waarop men het afval verbrandt, 2 000 graden celsius bedraagt. Ik laat in het midden of de tegenstanders dan wel voorstanders gelijk hebben en besef dat specialisten andere verklaringen afleggen. Uiteindelijk worden de residuen in cement verwerkt, wat - dat hoop ik althans - nooit in de voedselketen zal terechtkomen.

Deze crisis heeft ons alvast geleerd dat monopolies gevaarlijk kunnen zijn. Enerzijds kan er wel eens een probleem rijzen dat de betrokken bedrijven de hoeveelheid afval niet kunnen verwerken - ik heb het niet alleen over Rendac, maar ook over Indaver -, anderzijds, kunnen zij door gebrek aan concurrentie, hoge prijzen vragen. Alleen daarom al is het nuttig alternatieven te zoeken waarmee de vooropgestelde normen ook worden gehaald.

De voorzitter: Mevrouw Frieda Brepoels heeft het woord.

Mevrouw Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik heb het antwoord van de minister van Volksgezondheid heel goed begrepen en betreur dan ook dat de minister van Landbouw vorige week voorbarig verklaarde dat hij de ovens zal opvorderen en daaraan onwaarheden toevoegt, namelijk dat de ovens in Wallonië dezelfde strenge milieunormen als in Vlaanderen moeten naleven - zo staat het in de pers - en dat er geen sprake is van dioxine-uitstoot. Welnu, toen ik het bericht hoorde, was ik ten zeerste verontwaardigd. Men kan zo iets toch niet zeggen als men dienaangaande geen zekerheid heeft. Die sector is natuurlijk geïnteresseerd, omdat die graag goedkoop afval verwerkt dat als brandstof kan dienen voor industriële bedrijvigheid.

Ik wijs erop dat heel wat ovens dichtbij de grens met Limburg zijn gevestigd en dat de wind meestal uit het zuiden komt.

Minister Jaak Gabriels: Mevrouw Brepoels, ik raad u aan eenieders bevoegdheden te respecteren. Het Waals Gewest heeft terzake een beslissing genomen. Als nu blijkt dat die beslissing geen problemen voor het leefmilieu in Wallonië met zich brengt, kunnen wij - dat heb ik verklaard - met deze methodiek een oplossing bieden aan het overaanbod van te verbranden vee.

In mijn communiqué stond - u moet het helemaal lezen - (*protest van mevrouw Frieda Brepoels en de heer Stefaan De Clerck*) dat er geen enkel gevaar was voor dioxine-uitstoot.

Mevrouw Frieda Brepoels (VU&ID): Graag had ik ten slotte vernomen of er een dossier bestaat over Dossche - het verhaal is inderdaad nogal verwarrend - en of wij dat kunnen inzien.

Minister Jaak Gabriels: Er is inderdaad een dossier en ik heb het reeds voor u klaargelegd nog voor u uw vraag kon stellen. Daarin zitten ook de bijlagen waarnaar ik heb verwezen.

De voorzitter: De heer Stefaan De Clerck heeft het woord.

De heer Stefaan De Clerck (CVP): Mijnheer de voorzitter, er is blijkbaar een nieuw communicatieprobleem opgedoken in verband met de cementovens. We zullen moeten kijken in welke context dit moet worden geplaatst. Ik had via de media ook andere dingen gehoord. Ik verneem nu dat die verbranding niet in Vlaanderen gebeurt maar wel in Wallonië. Ik dacht nochtans dat er bepaalde problemen waren. Volgens mij was een tijdelijke exploitatievergunning nodig.

Ik kom even terug op de twee vragen die ik heb gesteld. Ten eerste, wat de communicatie betreft, lijkt het mij normaal dat u uitleg geeft over de juiste context. Ik had het ook op die manier verwacht. Dat dit geen effect zou hebben gehad op de Europese houding lijkt mij evenwel onjuist. U beweert zelfs dat alle huidige problemen te maken hebben met de houding van de vorige regering. Het lijkt mij duidelijk dat deze stelling in de onderzoekscommissie zal moet worden onderzocht. Trouwens, het gaat hier om een dossier dat voortdurend evolueert en bij de analyse van het dossier zal moeten blijken hoe het dossier werd aangepakt. Dan moet ook blijken welke invloed uw informatieverstrekking heeft gehad. Ik

verzet mij echter tegen het feit dat u alle schuld bij de vorige regering legt. Volgens mij is er ook door u verwarring gecreëerd.

Ten tweede, wat de schadevergoeding betreft, heb ik geen enkel antwoord van u gekregen. Er komt een wet maar het wordt wachten op de uitvoeringsbesluiten waarin de details zullen worden uitgewerkt. Op concrete vragen van mij heeft u evenwel geen antwoord gegeven. Welke vergoeding zal worden uitbetaald? Wat met de niet-landbouwbedrijven? Wat en wanneer zal worden betaald? Wat met exportverlies? Op al deze vragen heeft u geen enkel antwoord gegeven.

U zegt dat de crisis voorbij is maar u heeft de getroffen sector geen enkele duidelijkheid gegeven. Ik begrijp dat u nog de nodige beslissingen terzake moet treffen. Op zo'n moment lijkt het mij echter voorbarig reeds te beweren dat de crisis voorbij is.

Volgens u is de crisis dus weliswaar voorbij maar er moeten toch nog een paar duizend testen worden uitgevoerd. Europa zal zo goed als zeker groen licht geven. Eigenlijk is dit allemaal anticiperen. U bent vrij roekeloos als u nu reeds beweert dat alles voorbij is. Ik begrijp uw redenering. Er zijn zowat 8 000 varkensbedrijven waarvan er reeds 5 000 zijn doorgelicht. 3 000 bedrijven mogen nog steeds niet exporteren. Deze laatste blijven echter tot op vandaag met een zwaard van Damocles boven het hoofd hangen. Al uw verklaringen zou ik dan ook als roekeloos willen omschrijven.

Ik heb sympathie voor de manier waarop u dit alles aanpakt. Ik weet dat dit geen gemakkelijk dossier is. Mensen zand in de ogen strooien door nu reeds te beweren dat alles voorbij is, is volgens mij bedrog. Ik vind dit jammer.

Mijn conclusie is dan ook dat ik geen antwoord op mijn vragen heb gekregen. Ik verwacht bijkomende toelichting en ik zal binnenkort op deze problematiek terugkomen. Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat wij vlug meer informatie zullen krijgen.

De voorzitter: De heer Gerolf Annemans heeft het woord.

De heer **Gerolf Annemans** (Vlaams Blok): Mijnheer de voorzitter, ik wil mij hier graag bij aansluiten. Het is opnieuw een dag geweest waarna we met vele vragen blijven zitten. De regering heeft ons niet kunnen overtuigen. Het is in ieder geval te vroeg om de zaak af te blazen en te zeggen dat alles in orde is en bovendien

de pluimen op de hoed te steken door te zeggen dat de vorige regering de crisis heeft veroorzaakt en de huidige de zaak heeft opgelost. De regering kan natuurlijk zeggen dat ze is beginnen werken op basis van analyses en niet langer op basis van lijsten. Ook het systeem van de analyses blijkt nadelen te hebben. Zo bestaat er twijfel over de betrouwbaarheid van de testen en de controles in de bedrijven en de slachthuizen hebben aangetoond dat er reden tot twijfel omtrent dit systeem aanwezig is.

Als ik de minister correct heb begrepen, heeft de betrokken persoon spontane bekentenissen afgelegd tegenover de Europese controleorganen. Hij heeft spontaan verklaard dat hij certificaten heeft verleend zonder de uitslag van de pcb-testen af te wachten. Was dit een vorm van rebellie in hoofde van deze persoon? Bestaat er net als in de bedrijven, ook in de slachthuizen een vorm van verzet tegen de manier waarop de zaken nu verlopen? Ik heb eerder de indruk dat Europa zegt dat het nu wel genoeg is geweest en dat men tevreden is dat de analyses worden voortgezet, ook al is het systeem niet altijd sluitend. Het gaat dus eerder om een politieke beslissing. De grote verdienste van deze regering steekt dus niet zo schril af tegen de verantwoordelijkheid van de vorige regering.

Het dossier is natuurlijk nog niet volledig, maar minister Aelvoet heeft mij nog niet kunnen uitleggen waarom 2% in een confrontatie met de Europese instanties 20% werd en uiteindelijk na overleg terug 2%. Deze evolutie, die zich in drie dagen heeft afgespeeld, vind ik toch wat moeilijk om volgen. Het is dus zeker voorbarig wanneer deze regering nu reeds de pluimen op haar hoed steekt. Het motto van de dag is blijkbaar: "De pers heeft het zo weergegeven, iedereen heeft het zo begrepen, ook al staat het nergens." Ik zal dit dossier ook in de parlementaire onderzoekscommissie op de voet blijven volgen. De minister stelt dat het binnen een week achter de rug is. Dat betekent natuurlijk alleen dat de regering de crisis onder controle heeft. Minister Aelvoet maakt er zich van af door te stellen dat dit probleem in heel Europa rijst. Wij zullen de zaak op de voet blijven volgen.

Le président: La parole est à M. Richard Fournaux.

M. Richard Fournaux (PSC): Madame la ministre, vos propos m'ont quelque peu effrayé. En effet, on peut aborder ce dossier de plusieurs façons. Il a beaucoup été question de la gestion technique du dossier, mais très peu des

conséquences qu'il peut entraîner sur le plan économique pour une série d'entreprises, surtout les plus petites.

Dans cette commission qui, je le rappelle, compte notamment des membres de la commission des Affaires économiques, vous osez prétendre que le fait d'avoir fermé les frontières pendant quelques heures seulement n'a pas perturbé les exportations belges. C'est faire fi des conséquences que cette affaire a eues sur nos exportations. En effet, cela a véritablement terni l'image de marque de nos produits et de la Belgique de manière plus générale. Ce n'est pas moi qui le dis; je l'ai lu dans un article recueillant les propos de M. Chevalier, secrétaire d'Etat. Ce dernier souhaiterait d'ailleurs que le premier ministre consacre une part budgétaire à l'amélioration de l'image de marque de nos produits à l'étranger en vue de rétablir un climat de confiance.

Madame la ministre, monsieur le ministre, nous avons été très attentifs aux réponses que vous nous avez données. C'est la première fois qu'on a autant parlé de la manière dont le problème a été relayé par la presse. Comme l'a dit M. De Clerck, au niveau du gouvernement, il y a un grave problème de gestion de la communication tant vers l'intérieur que vers l'extérieur du pays. Etant donné que beaucoup d'institutions européennes, notamment la Commission, sont installées à Bruxelles, tout ce qui est relayé par la presse ou par la télévision a automatiquement des répercussions également auprès des fonctionnaires européens. Est-il normal que les ministres s'expriment sans arrêt sur ce problème? Quel est finalement le rôle du commissaire du gouvernement, chargé de la gestion de ce problème? Ne faudrait-il pas mieux définir ses compétences au vu notamment de ce problème de communication? Ne conviendrait-il pas d'arrêter une stratégie à cet égard avec le secrétaire d'Etat au Commerce extérieur afin de ne pas ternir davantage l'image de la Belgique et de ses produits?

Je pense que le premier ministre devrait plus souvent se charger lui-même de la communication diffusée tant à l'intérieur qu'à l'extérieur du pays.

Ma deuxième question porte sur les indemnisations. M. De Clerck en a parlé également. Plusieurs parlementaires sont actuellement interpellés sur le terrain par des entreprises et ils répercutent ces demandes vers le cabinet du premier ministre. Une grande incertitude règne à propos des indemnisations - quel type d'indemnisation et pour quelles entreprises - mais

aussi au sujet de la manière dont il faudra introduire un dossier ou faire une évaluation. Il faut comprendre, madame et monsieur les ministres, qu'il est impossible pour un chef d'entreprise de discerner le vrai du faux dans tout ce qui est publié dans la presse. Vous devez absolument faire en sorte que la communication vis-à-vis des entreprises soit la plus claire et la plus précise possible.

Enfin, j'ai été sidéré de vous entendre dire que la fréquence des tests a été ralentie durant les mois de juillet et d'août à cause des vacances. Vous me faites signe que non, mais je lis vos propos dans le Compte rendu analytique : "A cause des vacances, le nombre des tests est passé de 3 000 à 1 600".

Pourtant, à la veille des élections, tout le monde a parlé de flexibilité, de redistribution du temps de travail et de réorganisation du travail en vue d'améliorer la compétitivité.

Dès lors, il me semble que dans le climat que nous connaissons, il aurait été opportun de faire travailler le personnel un peu plus longtemps et de reporter éventuellement les périodes de vacances afin de répondre aux demandes des entreprises.

Le président : La parole est à Mme Martine Dardenne.

Mme Martine Dardenne (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, je souhaiterais faire quelques remarques au sujet des interpellations et des réponses que nous avons entendues.

Je remercie Mme Alvoet pour la précision avec laquelle elle nous a expliqué la chronologie des événements. Il en ressort que la solution qui a été adoptée au départ, c'est-à-dire la traçabilité, était totalement insuffisante. Elle correspondait soit à une volonté de minimiser la crise, soit à une incompréhension de cette crise. Il est certain que l'on a mal évalué la gravité de la crise et que l'on n'a pas voulu croire à une contamination généralisée de la chaîne alimentaire. Le gouvernement précédent a préféré ne rien dire pendant plus d'un mois. Dès lors, il est insupportable de recevoir des leçons en matière de transparence et de gestion de la crise, de la part de personnes qui n'ont elles-mêmes pas été capables de la gérer.

Le gouvernement doit donc accorder la plus grande attention au renforcement dans notre pays d'un réseau de laboratoires performants et à la mise en place rapide de l'Agence de contrôle de la sécurité alimentaire, que nous avons négociée.

Quand on constate que certains pays ont refusé l'importation de produits belges, notamment pour une question de normes comme ce fut le cas de l'Italie, il m'apparaît très important de prévoir une norme européenne unique. J'espère en tout cas que celle-ci sera apte à garantir la santé publique car il serait paradoxal qu'au terme d'une crise ayant frappé toute une chaîne alimentaire, cette nouvelle norme soit moins sévère que celle actuellement en vigueur dans certains pays.

J'attirerai également l'attention du gouvernement sur l'une des causes profonde et structurelle de cette crise, à savoir l'alimentation du bétail. Il en sera d'ailleurs question lors de la négociation au sein de l'Organisation mondiale du commerce qui aura lieu à Seattle à la fin de cette année et qui portera notamment sur l'agriculture. C'est donc au ministre de l'Agriculture que je m'adresse ici plus particulièrement. Je souhaiterais attirer son attention sur le problème du déficit en protéines végétales qui existe actuellement en Europe. C'est un problème fondamental qui devra être réglé au cours de cette négociation. Lorsque le conseil des ministres européens se réunira pour définir le mandat de la Commission européenne, j'espère qu'il tiendra compte de cet élément.

En tout cas, cette crise nous aura permis de nous rendre compte que la mondialisation de l'économie comporte aussi une aberration puisqu'on n'a plus aucun contrôle sur rien. Il serait nécessaire d'instaurer des systèmes commerciaux plus proches des lieux de production. Je songe au système d'appellations d'origine contrôlée qu'il convient de développer. Des mesures structurelles doivent donc être prises en matière d'agriculture.

Heureusement, la crise touche à présent à sa fin. J'espère que nous en aurons tiré les leçons. Il ne suffira pas d'intensifier les contrôles; il faudra fondamentalement modifier la manière d'agir, notamment en matière d'agriculture et d'alimentation animale.

Enfin, je souhaiterais que le gouvernement adopte la plus grande prudence en ce qui concerne l'incinération en cimenterie. Une réflexion devrait avoir lieu au sujet des précautions à prendre. J'ose espérer que l'on ne mettra pas du ciment dans l'alimentation animale ! Etant donné que le ciment capte les polluants, on risque une contamination diffuse par érosion du ciment qui serait libéré un peu partout. Je remercie nos amis flamands d'avoir veillé au respect de l'environnement wallon, mais je leur signale que le ciment se vendra partout !

De voorzitter : Mevrouw Trees Pieters heeft het woord.

Mevrouw Trees Pieters (CVP) : Mijnheer de voorzitter, ik kom even terug op de discussie van collega Tant en de minister in verband met de financiële hulp aan de kleine landbouwbedrijven en de grote integratoren. Ik ben ervan overtuigd dat deze hulp inefficiënt is en bovendien te laat komt. De overheids-tussenkomen en de goedkope leningen missen hun doelgroep. Bovendien werd een voorschotregeling in functie van omzet uitgewerkt. Hierbij wist men goed genoeg dat vele kleine landbouwbedrijven een slecht jaar achter de rug hebben en geen omzetverlies van 30% halen. Zij beseffen dus maar al te goed dat deze hulp aan hen zal voorbijgaan. Bovendien zijn de integratoren zo alert dat ze al gedurende maanden aan de bedrijven betalingsfaciliteiten verlenen en voeders blijven leveren. Ze vertellen de landbouwers dat ze hen in het verleden hebben geholpen en dit in de toekomst zullen blijven doen. Ondertussen zijn veel kleine bedrijven reeds opgegaan in de grote bedrijven. Ik denk dat de minister, die zowel verantwoordelijk is voor Landbouw als voor KMO's, een dubbele verantwoordelijkheid draagt voor deze zelfstandige landbouwbedrijven die ondertussen schijnzelfstandigen zijn geworden en niet meer werken zoals het hoort.

De voorzitter : Mevrouw Annemie Van de Casteele heeft het woord.

Mevrouw Annemie Van de Casteele (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik heb weinig toe te voegen aan hetgeen collega Brepoels heeft gezegd. Ik wens me wel aan te sluiten bij de opmerking van collega De Clerck, namelijk dat deze crisis niet is gestopt met de verkiezingen noch met het aantreden van een nieuwe regering. Mijn vraag is of deze regering bereid is om aan de dioxinecommissie de nodige uitleg te verschaffen. Er zijn een aantal concrete punten die al bij de eerste vergadering om uitleg vragen, bijvoorbeeld de net rondgedeelde persmededeling met een stand van zaken in verband met de analyseresultaten. Ik kan deze niet vergelijken met de analyseresultaten die we vanuit de dioxinecommissie van de minister van Landbouw hebben gekregen. Misschien gaat het om een andere periode, maar de cijfers zijn niet dezelfde. Er moeten dus een aantal punten worden toegelicht.

Een ander voorbeeld : we hebben een brief gekregen van iemand die gedurende een korte periode in de administratie van Landbouw werd tewerkgesteld en daarna erg fundamentele opmerkingen maakte betreffende de

manier waarop werd geïmproviseerd, het gebrek aan statistieken enzovoort. We willen de regering hieromtrent een aantal vragen stellen.

Omwille van de vakantieperiode moest worden gewacht op een aantal gegevens. We hebben ze moeten opvragen via interpellaties.

Er zijn wel degelijk opmerkingen te maken over de aanpak van de vorige regering. Nochtans wil ik de ministers wijzen op de nota's die we van de vorige regering op 8 juli nog kregen en die een vrij volledig beeld bevatten van wat totdan toe reeds was ondernomen alsook van de beslissingen die reeds werden getroffen. Vandaag moesten wij op basis van persmededelingen - of erger nog van krantenartikelen - de zaken opvolgen. Ik hoop dat niet opnieuw moet worden geïnterpeleerd, maar dat de ministers zelf een initiatief nemen om de commissie op de hoogte te houden van de genomen initiatieven.

In verband met de analyses werd me gezegd dat in de beginfase heel wat werd gemproviseerd, wat begrijpelijk is gezien alles heel snel moest verlopen. De manier waarop de stalen aan de labo's worden overgemaakt, doet wel een aantal vragen rijzen. Ze worden namelijk met de post verstuurd en blijven dikwijls het hele weekend in het postkantoor liggen. Wat me zorgen baart is het feit dat de bedrijven weten waarheen de stalen worden verstuurd en omgekeerd : de labo's weten waar de stalen vandaan komen. Vroeger werden de stalen van de slachthuizen rechtstreeks overgemaakt aan de labo's. Nu gebeurt dit wel via het ministerie. De gegevens zouden beter anoniem worden beheerd zodanig dat geen enkele betrokkenheid kan blijken en bedrijven geenszins labo's kunnen lastig vallen. De vraag bestaat erin het systeem te verbeteren, zeker indien men eraan denkt het systeem in de toekomst structureel in te bouwen.

De voorzitter : De heer Paul Tant heeft het woord.

De heer Paul Tant (CVP) : Mijnheer de voorzitter, normaal was ik niet tussenbeide gekomen, maar nu ik vaststel dat de heer Valkeniers niet aanwezig is en wellicht de dreiging om de gewone motie te ondertekenen is verminderd, en gezien de vele oproepen om met een gemotiveerde motie te werken, dacht ik de afspraak die ik met de heer Tavernier enkele jaren geleden maakte om af en toe een gemotiveerde motie van aanbeveling in te dienen, trouw te kunnen blijven. Ik beschik over de juiste argumenten om u te overtuigen.

We hebben samen met de Volksunie en de PSC een gemotiveerde motie van aanbeveling ondertekend. Deze houdt een viertal aanbevelingen in. De eerste twee staan in verband met de communicatievaardigheid of het gebrek eraan, van deze regering. Tijdens de vakantiemaanden werd op dit punt 'gestunteld'. Ik stel met spijt vast dat menige vraag niet werd opgehelderd. Er zijn dus voldoende redenen voorhanden om de eerste twee aanbevelingen gezamenlijk te stemmen en een oproep te richten tot deze regering teneinde op geregelde tijdstippen een dialoog aan te gaan over deze aangelegenheid met het parlement. Dit zou een reeks misverstanden uit de wereld kunnen helpen.

Voorts zou ervoor moeten worden gezorgd dat, indien via de media wordt gecommuniceerd, dit op een deskundige wijze gebeurt. Er bestaan gespecialiseerde bureaus voor. Dit zou voorkomen dat men systematisch de fouten op de boodschapper afschuift, wat in feite enkel de geloofwaardigheid aantast. We lijken immers in een nieuwe vorm van bestuur te zijn terechtgekomen, namelijk het besturen via communiqués. Nadien moet men wel toegeven dat niet alles duidelijk was.

De vraag is of dit de juiste manier van werken is. De cementovens zijn hiervan een mooi voorbeeld. De minister doet een aankondiging dat hij van die ovens zal gebruik maken. Ik verneem nu dat daarvoor nog geen aanvraag werd ingediend noch toelating voor bestaat en dat er nog vele administratieve hinderpalen zijn alvorens dit eventueel mogelijk is.

De derde aanbeveling. Ik waardeer de inspanningen die u levert om de analyses snel te verhogen in aantal. Het spijt me dat dit zo laat gebeurde. Er gingen een drietal weken voorbij alvorens de vorige vergadering van het Veterinair Comité met voldoende resultaten kon aantonen dat de rundveesector was vrijgepleit. Ik betreur dit, maar ben van mening dat nu alle aandacht naar de rundveesector moet gaan : de risico's zijn in die sector blijkbaar zeer beperkt.

Ik betreur dat de minister deze aangelegenheid niet aangrijpt om vanuit deze commissie duidelijkheid te brengen, zij het in algemene termen, wat betreft de schadeloosstelling. U geeft op alle vragen die hierop betrekking hebben een ontwijkend antwoord. Ik waardeer het feit dat u het parlement via een wet hierbij wil betrekken, maar hoop dat het geen volmachtenwet betreft, want ik hoor u zeggen dat een en ander nog door de regering moet worden uitgewerkt. Als

de volksgezondheid een ernstige aangelegenheid is, is het belangrijk om daar volstrekte duidelijkheid in te brengen. Technisch hebt u dit niet gedaan, en u gebruikt deze gelegenheid niet om het vooralsnog te doen. U kan de mensen uit de sector die in een dramatische situatie verkeren, niet langer in onzekerheid laten. Zij hebben intussen torenhoge schulden opgestapeld. Zij hebben op zijn minst recht op duidelijkheid. De kans om hieraan te voldoen werd hier gemist.

Een laatste vraag. Mevrouw Brepoels heeft u gesproken over het dossier Dossche. Ik hoop de documentatie die u haar ter beschikking stelt, eveneens te kunnen doornemen. Dit was immers aan de orde in de periode dat onduidelijkheid bleek. Kan u me zeggen of de fingerprint van het vet dat in het voeder zat in dit concrete geval, het geval Dossche, dezelfde is als degene afkomstig van de filière Verkest. Ik wil dit duidelijk van u vernemen.

De voorzitter : De heer Jef Tavernier heeft het woord voor een persoonlijk feit.

De heer Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO) : Mijnheer de voorzitter, ik heb de volgende vraag. De heer Tant roept ons op om bepaalde moties van aanbeveling te steunen. Ik wil weten of hij deze reeds had ingediend en op welk tijdstip ?

De heer Paul Tant (CVP) : Om 17.31 uur.

De heer Jef Tavernier (AGALEV-ECOLO) : De heer Gabriels heeft geantwoord om 17.40 uur. Indien ik het Reglement erop nalees, dan dient men moties in na het antwoord van de regering op de interpellaties. Ik wens erop te wijzen dat we vragende partij zijn om het reglementaire systeem van de gewone moties ter discussie te stellen. De heer Tant zal moeten toegeven dat het een aberratie is om volgens het Reglement een motie, ook een van aanbeveling, in te dienen bij het sluiten van de debatten. De tijd ontbreekt om zich daarna - oppositie en meerderheid - te beraden en tot een gemeenschappelijke tekst te komen. Ik nodig de heer Tant uit om het debat, dat men in de commissie voor het Reglement in de vorige legislatuur geweigerd heeft, grondig met ons te bespreken, zodanig dat we met een beter systeem van moties van aanbeveling kunnen werken.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister **Jaak Gabriels** : Ik wens kort op de vragen van de heren De Clerck, Tant en mevrouw Pieters te antwoorden. Collega Aelvoet zal op de andere vragen antwoorden. Het verbaast me dat de heer De Clerck niet langer nieuwsgierig is naar een antwoord.

Er werd helemaal geen polemiek met de pers gevoerd, wat men ook moge beweren.

In sommige interventies wordt verwezen naar een persartikel, maar het staat ons wel degelijk vrij om te zeggen dat het vertrekpunt van nieuwsgaring op deze wijze verloopt. We hebben met de pers in de voorbije maanden op een correcte en open wijze gecommuniceerd. Het is evident dat deze aangelegenheid in de ogen van de publieke opinie niet steeds eenvormig wordt gezien : de situatie zelf evolueert. Het lijkt logisch en is dit ook omdat bepaalde standpunten in de loop van de gebeurtenissen werden gewijzigd. Ik wil de pers ook danken omdat deze materie onder de aandacht wordt gebracht. Op die manier zijn de mensen zich bewust van de noodzaak van een algemene aanpak, ook op Europees niveau. Dit is een zeer belangrijk gegeven en geen polemiek zoals sommigen willen doen uitschijnen.

Op de vraag van de heer Tant betreffende het dossier Dossche wens ik te bevestigen dat het gaat om de fingerprint van de pcb in het vet. De fingerprint is terug te brengen naar dezelfde structuur Verkest/Fogra. Wat het rundvee betreft, aanvankelijk was dit niet gevat door deze Europese strenge maatregel. Dit is pas in de loop van de tijd gebeurd. We hebben er niet te laat op gereageerd.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister **Magda Aelvoet** : Mijnheer de voorzitter, ik zal mijn antwoord samenvatten.

Deze vergadering heeft duidelijk gemaakt dat er een grote behoefte bestaat aan een geregeld gesprek tussen de regering en het parlement. Ik ben bereid wekelijks informatie te verstrekken over de evolutie van dit dossier. Wij zullen trachten de informatie die zich in de loop van de voorbije maanden heeft opgehoopt op een zinvolle manier samen te vatten en aan de parlementsleden te bezorgen. Gedurende de vakantieperiode zijn de contacten niet altijd vlot kunnen verlopen, hoewel er geregeld contact is geweest met de sector. De teneur van de laatste twee contacten met de sector waren helemaal anders dan ervoor. De sector begrijpt

dat er wel degelijk een evolutie is in het dossier en dat er vanwege Europa heel wat toegevingen zijn gedaan. Zonder de contacten en de inzet van regeringscommissaris Willockx zou de realiteit er vandaag helemaal anders uitzien. Wij hebben het aan hem te danken dat er zo veel werd bereikt.

Je réponds ici à l'intervention de notre collègue francophone qui n'est plus présent. J'insiste sur la qualité du travail qui a été effectué. Il nous a permis de progresser et de mieux répondre aux exigences de la Communauté européenne.

Voorts wil ik erop wijzen dat het niet correct is deze vergadering af te doen als een poging van de regering om alle verwijten weg te wuiven. Het reële probleem - het dioxineprobleem - is niet ontstaan in de loop van deze regeerperiode. Ik heb in het openbaar gezegd dat er naar aanleiding van deze zaak communicatieproblemen zijn ontstaan. Het heeft geen zin een karikatuur te willen maken van deze regering. Wij hebben geen misbruik gemaakt van de problemen.

Wat de uitwerking van ministeriële besluiten en het opstellen van de dioxinewet betreft, kan ik u meedelen dat het ministerieel besluit dat de opkoopregeling en de vernietiging organiseert, morgen aan de Ministerraad zal worden voorgelegd. Dit ministerieel besluit zal uiteindelijk een legale basis moeten vinden in de dioxinewet. In deze wet zal een definitie worden opgenomen van wat wij verstaan onder een niet-geïntegreerd bedrijf, rekening houdend met de realiteit in deze sector. Vanmorgen heeft een speciale werkgroep zich nog over deze materie gebogen, samen met specialisten van de federale overheid.

Mevrouw Dardenne heeft gesproken over de problematiek van het veevoeder. In het regeringsinitiatief werd op initiatief van Agalev bedongen dat er op dit vlak veel strengere criteria zullen worden gehanteerd. Wij zijn wel degelijk van plan zo vlug mogelijk de nodige maatregelen te nemen. Iedereen weet door wie hiertegen onmiddellijk is gereageerd. Het is niet nodig hierop nog in te gaan.

Op het Europese niveau is gebleken dat er niet enkel problemen zijn gerezen naar aanleiding van het gebruik van besmet veevoeder. Bij een bedrijf in de buurt van Sidmar werden hoge pcb-waarden waargenomen hoewel de testen op het veevoeder negatief waren. Dit bewijst dat er een algemeen probleem van vervuiling bestaat, wat aanleiding geeft tot soms onverantwoord hoge pcb-waarden. Dit kan niet

worden beschouwd als een poging om het probleem te verstoppen. Integendeel, op die manier wordt het probleem duidelijk gemaakt. Ik kan de insinuaties van de heer Annemans dus onmogelijk aanvaarden. Wij hebben nooit beweerd dat de problemen nu volkomen zijn opgelost, maar het is een feit dat wij de realiteit stilaan beginnen te begrijpen. Dit heeft minister Gabriels willen aantonen.

De **voorzitter** : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Gerolf Annemans en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de samengevoegde interpellaties van mevrouw Frieda Brepoels en de heren Stefaan De Clerck en Gerolf Annemans

en het antwoord van de ministers

stelt vast dat op diverse punten van beheer van de dioxinecrisis, deze regering een chaotische toestand creëerde, verzoekt het ontslag van mevrouw Aelvoet."

Une première motion de recommandation a été déposée par M. Gerolf Annemans et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations jointes de Mme Frieda Brepoels et de MM. Stefaan De Clerck et Gerolf Annemans

et la réponse des ministres

constate que l'actuel gouvernement a suscité une situation chaotique en ce qui concerne plusieurs points relatifs à la gestion de la crise de la dioxine, demande la démission de Mme Aelvoet."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Stefaan De Clerck en Richard Fournaux en mevrouw Frieda Brepoels en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de samengevoegde interpellaties van mevrouw Frieda Brepoels en de heren Stefaan De Clerck en Gerolf Annemans

en het antwoord van de regering

vraagt deze :

- gezien het bijzonder belang voor onze economie en volksgezondheid van een vlote en efficiënte afhandeling van de dioxinecrisis, de verenigde commissies op geregelde tijdstippen volledig en correct te informeren over de stand van

zaken (regeringsbeslissingen, besprekingen met Europa, analyserapporten van bedrijven en producten, vergoedingen en overbruggingskredieten, ...);

- dat zij zich zo organiseert dat een eenduidige en duidelijke communicatie tot stand komt voor de afwikkeling van alle aspecten van de dioxinecrisis en dat zij zich desnoods professioneel laat bijstaan om efficiënt te communiceren;

- dat zij de nodige maatregelen neemt opdat voldoende laboratoriumcapaciteit ter beschikking staat om de pcb-testen sneller uit te voeren teneinde de exportbelemmeringen minimaal te houden;

- dat een einde wordt gemaakt aan de verwarring over de ondersteunende maatregelen voor de getroffen sectoren en dat zo spoedig mogelijk en met minimale administratieve lasten voldoende fondsen ter beschikking worden gesteld van de bedrijven en dit zowel onder de vorm van vergoedingen ter volledige compensatie van de geleden schade als onder de vorm van overbruggingskredieten."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par MM. Stefaan De Clerck et Richard Fournaux et Mme Frieda Brepoels et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations jointes de Mme Frieda Brepoels et de MM. Stefaan De Clerck et Gerolf Annemans

et la réponse du gouvernement

invite celui-ci :

- compte tenu de l'importance particulière que revêt une solution rapide et efficace de la crise de la dioxine pour notre économie et notre santé publique, à informer pleinement et correctement les commissions réunies à intervalles réguliers de la situation (décisions gouvernementales, discussions avec l'Europe, rapports d'analyse des entreprises et des produits, indemnisations et crédits de soudure, etc.);

- à organiser une communication univoque et claire concernant la solution de la crise de la dioxine sous tous ses aspects et à se faire assister le cas échéant par un spécialiste en communication;

- à prendre toutes les mesures qui s'imposent pour que la capacité des laboratoires permette de procéder plus rapidement aux tests pcb, afin de limiter dans toute la mesure du possible les entraves à l'exportation;

- à mettre un terme à la confusion qui règne à propos des mesures de soutien aux secteurs touchés et à mettre le plus rapidement possible, et moyennant le minimum de formalités administratives, des fonds suffisants à la disposition des entreprises, sous la forme tant d'indemnités à titre de compensation intégrale des dommages subis que de crédits de soudure."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de dames Anne Barzin, Maggie De Block, Martine Dardenne en Colette Burgeon en de heer Peter Vanhoutte.

Une motion pure et simple a été déposée par Mmes Anne Barzin, Maggie De Block, Martine Dardenne et Colette Burgeon et M. Peter Vanhoutte.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18.40 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 18.40 heures.*

Sommaire

Jeudi 9 septembre 1999

COMMISSIONS RÉUNIES DE L'ÉCONOMIE, DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE ET DE LA SANTÉ PUBLIQUE, DE L'ENVIRONNEMENT ET DU RENOUVEAU DE LA SOCIÉTÉ - C 002

Interpellations jointes de :

- Mme Frieda Brepoels au premier ministre sur "l'évolution de la crise de la dioxine et la confusion qui résulte de l'attitude du gouvernement" (n° 6)

- M. Stefaan De Clerck au premier ministre et à la ministre de la Protection de la Consommation, de la Santé publique et de l'Environnement sur "les récentes péripéties dans le traitement de la crise de la dioxine" (n° 7)

- M. Gerolf Annemans au premier ministre sur "les récentes prises de position du gouvernement face à la crise de la dioxine et leurs répercussions" (n° 8)

- Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur "les analyses des aliments de la firme Dossche de Zolder" (n° 9)

orateurs : **Frieda Brepoels, Stefaan De Clerck**, président du groupe CVP, **Gerolf Annemans**, président du groupe Vlaams Blok, **Magda Aelvoet**, ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, **Jaak Gabriels**, ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes, **Richard Fournaux, Martine Dardenne, Trees Pieters, Annemie Van de Casteele, Paul Tant, Jef Tavernier**, président du groupe AGALEV-ECOLO

Motions

1

20

Inhoud

Donderdag 9 september 1999

VERENIGDE COMMISSIES VOOR HET BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPSBELEID, HET ONDERWIJS, DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND EN DE LANDBOUW EN VOOR DE VOLKSGEZONDHEID, HET LEEFMILIEU EN DE MAATSCHAPPELIJKE HER-NIEUWING - C 002

Samengevoegde interpellaties van :

- mevrouw Frieda Brepoels tot de eerste minister over "de ontwikkelingen in de dioxinecrisis en de verwarring die de regering hier rond schept" (nr. 6)

- de heer Stefaan De Clerck tot de eerste minister en tot de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu over "de recente ontwikkelingen bij de afhandeling van de dioxinecrisis" (nr. 7)

- de heer Gerolf Annemans tot de eerste minister over "de recente aanpak van de dioxinecrisis en de gevolgen hiervan" (nr. 8)

- mevrouw Frieda Brepoels tot de minister van Landbouw en Middenstand over "de analyses van de voeders Dossche Zolder" (nr. 9)

sprekers : **Frieda Brepoels, Stefaan De Clerck**, voorzitter van de CVP-fractie, **Gerolf Annemans**, voorzitter van de Vlaams Blok-fractie, **Magda Aelvoet**, minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, **Jaak Gabriels**, minister van Landbouw en Middenstand, **Richard Fournaux, Martine Dardenne, Trees Pieters, Annemie Van de Casteele, Paul Tant, Jef Tavernier**, voorzitter van de AGALEV-ECOLO-fractie

1

20